

9. ZEMĚDĚLSKÝ PŮDNÍ FOND A POZEMKY URČENÉ K PLNĚNÍ FUNKCÍ LESA

9. Zemědělský půdní fond a pozemky určené k plnění funkcí lesa

- I. Úvod k tématu
- II. Sledované jevy ÚAP ČR
 - 9.1. Zemědělský půdní fond
 - 9.2. Podíl zemědělské půdy z celkové výměry území
 - 9.3. Podíl orné půdy z celkové výměry území
 - 9.4. Podíl orné půdy ze zemědělské půdy
 - 9.5. Pozemky určené k plnění funkcí lesa
 - 9.6. Podíl lesních pozemků z celkové výměry území
- III. Závěrečný souhrn
- IV. Právní rámec, zákony a vyhlášky
- V. Použité zdroje
- VI. Použité zkratky
- VII. Seznam grafických listů kapitoly 9
- VIII. Přílohy

9. Zemědělský půdní fond a pozemky určené k plnění funkcí lesa

I. Úvod k tématu

Zemědělský půdní fond (ZPF) a pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL) patří k hlavním složkám životního prostředí, jsou základním přírodním bohatstvím země, nenahraditelným přírodním zdrojem a výrobním prostředkem, jsou nedílnou součástí přírody a krajiny a tvoří její přirozený ekologický potenciál.

Ochrana půdy a lesa v České republice je legislativně upravena v zákoně č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, v platném znění a v zákoně č. 289/1995 Sb., o lesích a změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), v platném znění.

Z hlediska územního plánování je důležitá ochrana ZPF a PUPFL před nadměrným úbytkem zejména v souvislosti se zastavováním půdy (rozdělení měst a obcí, výstavba průmyslových zón, dopravní a technické infrastruktury, zábory těžební činnosti, suburbanizace).

Cílem ochrany ZPF a PUPFL je zachování a uvažlivé využívání zemědělské půdy a lesů, posilování odolnosti ekosystému půdy a lesa, zlepšování jejich zdravotního stavu, především postupy šetrnými k životnímu prostředí se zřetelem na zdraví obyvatel a ochranu přírody a krajiny a zachování její biodiverzity (včetně vhodného způsobu zpracování půdy, zachování a obnovy optimálního vodního režimu a zavlažování, vhodného střídání plodin, uplatnění vhodné agrobiodiverzity, přiměřeného používání hnojiv a prostředků na ochranu rostlin, zachování a obnovy krajinných prvků, realizace protierozních opatření, zachování kvality a vydatnosti vodních zdrojů, postupného přibližování k přírodě blízké druhové skladbě lesů apod.).

Ochrana půdy a lesa na úrovni Evropské unie je zakotvena v několika dokumentech. Zásadním dokumentem je **Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030** (EU Biodiversity Strategy for 2030), která představuje komplexní dlouhodobý plán, jež má za cíl chránit přírodu, zvrátit nepříznivý trend degradace ekosystémů (včetně půdy) a obnovit biologickou rozmanitost Evropy.

Jejím klíčovým výstupem je **Strategie EU pro půdu do roku 2030** (EU Soil Strategy for 2030), která stanovuje rámec a konkrétní opatření do roku 2030 na ochranu a obnovu půdy a na zajištění jejího udržitelného využívání s cílem dosáhnout do roku 2050 zdravé půdy a zastavení její desertifikace a znehodnocování.

Na strategii EU pro biologickou rozmanitost staví také **Nová lesní strategie EU do roku 2030** (New EU Forest Strategy for 2030), podporující ústřední a multifunkční úlohu lesů, přispívající k dosažení cílů EU v oblasti biologické rozmanitosti, snížení emisí skleníkových plynů a klimatické neutrality do roku 2050. Je proto jednou z vlajkových lodí iniciativy **Zelená dohoda pro Evropu** (European Green Deal), jejímž cílem je transformovat EU na konkurenceschopnou moderní ekonomiku.

II. Sledované jevy ÚAP ČR

9.1. Zemědělský půdní fond

Půda

Půda je dynamický, stále se vyvíjející živý systém. Je také možné ji chápat jako samostatný přírodně-historický útvar, který vznikl v důsledku komplexního působení vnějších (exogenních) činitelů (klima, biologický faktor, podzemní voda, kultivační činnost člověka) na mateční horninu v určitém čase. Tak vznikne úplně nová substance, která se částečně podobá jak živé hmotě (má látkovou výměnu s prostředím), tak neživé hmotě (nerozmnožuje se). Půda se pouze obnovuje, při čemž nedochází k zachování dědičných znaků.

Půda je životním prostředím mnoha organismů vč. člověka. Jedná se o složitý otevřený systém, který se nachází v soustavné látkové a energetické výměně s prostředím. Půda je tedy regulátorem koloběhu látek, které v ní mohou zůstat uloženy, stává se tak i potenciálním zdrojem látek rizikových.

Od ostatních hornin se půda odlišuje základní charakteristickou vlastností – úrodností. Z ekonomického hlediska je základním výrobním prostředkem zemědělské výroby, zdrojem obživy obyvatelstva a zdrojem základních složek stavebních materiálů a surovin. Půda je tedy pro lidskou společnost nenahraditelná a je součástí národního bohatství každého státu. Nezbytně nutná je její ochrana pro generace současné i budoucí. V rámci ochrany je třeba účelně organizovat výstavbu a zábory ZPF, dbát na udržitelné hospodaření a využití jak půdy, tak i krajiny.

Zemědělský půdní fond

Zemědělský půdní fond se v ČR nachází v členitých půdně klimatických podmínkách (pohoří i rozsáhlé nížiny, prameniště mnoha vodních toků, ...). Tyto přírodní podmínky jsou i v následné vazbě na extrémní jevy v krajině jako jsou povodně nebo dlouhodobé sucho.

ZPF tvoří pozemky zemědělsky obhospodařované (orná půda, chmelnice, vinice, zahrady, ovocné sady, trvalé travní porosty), půda dočasně neobdělávaná, rybníky s chovem ryb nebo vodní drůbeže a nezemědělská půda potřebná k zajišťování zemědělské výroby (polní cesty, pozemky se zařízením pro polní závlahy, závlahové vodní nádrže, odvodňovací příkopy, hráze k ochraně před zamokřením nebo zátopou, technická protierozní opatření apod.).

K 31. 12. 2024 činila v ČR celková výměra půdního fondu 7 887,1 tis. ha, z toho celková výměra zemědělského půdního fondu činila 4 191,8 tis. ha (z toho orná půda 2 890,2 tis. ha). Z celkové rozlohy půdního fondu činí podíl zemědělské půdy 53,15 % a podíl orné půdy 36,6 %. Procento zornění (tj. podíl orné půdy ze zemědělské půdy) se v posledních letech snížilo ze 71,6 % (2005) na 68,9 % (2024). Přibližně 20 % zemědělské půdy jsou středně, velmi a vysoce produkční, přibližně 80 % jsou méně a velmi málo produkční a produkčně málo významné až nevýznamné půdy.

Kvalita zemědělského půdního fondu je měřena na základě bonitace ZPF vyjádřené v **bonitovaných půdně ekologických jednotkách (BPEJ)**, které slouží k hodnocení absolutní i relativní produkční schopnosti zemědělských půd a podmínek jejich nejučelnějšího využití. BPEJ je charakterizována pětímístným kódem, kde první číslice vyjadřuje příslušnost ke klimatickému regionu, druhá a třetí zařazení do hlavní půdní jednotky, čtvrtá stupeň sklonitosti a expozici ke světovým stranám, pátá vyjadřuje hloubku půdy a skeletovitost půdního profilu.

Ohrožení a degradace půdy

V ČR dochází k závažným degradacím půd, jejichž důsledky mohou vést k omezení nebo až úplnému zničení produkčních i mimoprodukčních funkcí. Nejvýznamnějšími příčinami ohrožení a degradace půdy z hlediska územního plánování a jeho možností tyto příčiny ovlivnit jsou **eroze půdy, zastavování půdy a sucho**. Eroze půdy a sucho může územní plánování ovlivnit jen do určité míry. Dalšími příčinami, které však územní plánování ovlivnit nemůže, jsou utužení, ztráta organické hmoty, acidifikace, podmačení nebo přílišné vysychání, kontaminace a nesprávné hospodaření na půdě. Všechny typy degradace spolu souvisí, převažující typ podmiňuje vznik dalších, vznikne tak řetězová reakce, kterou je obtížné zastavit a půdu navrátit do původního stavu.

Eroze půdy patří mezi významné degradační vlivy působící na půdu. Jedná se o přírodní proces, při kterém dochází k rozrušování půdního povrchu, transportu půdních částic na jiné místo a jejich následnému usazování. Rozlišujeme dva druhy eroze – normální (geologickou), která probíhá přirozeně a v souladu s půdotvornými procesy,

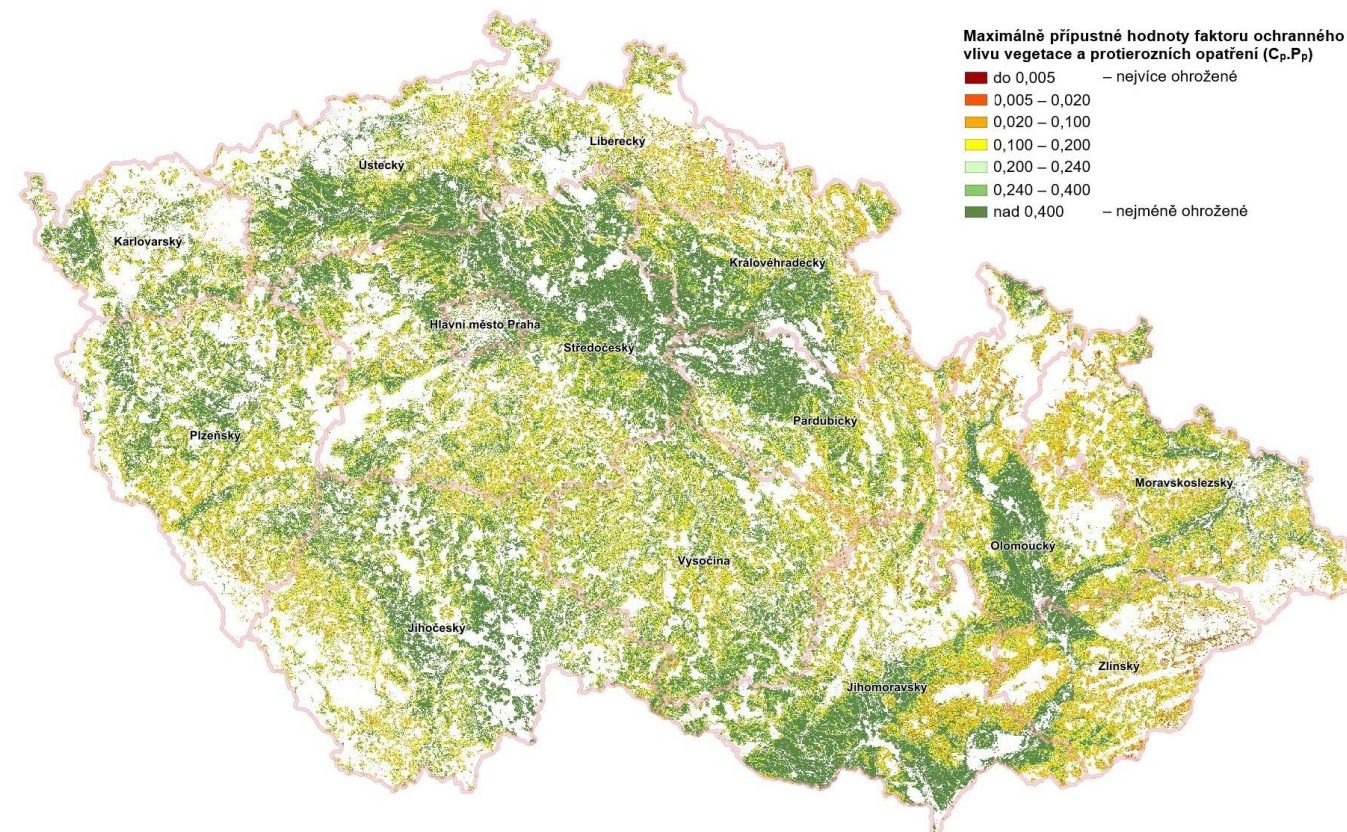
a zrychlenou (působením člověka), kdy je degradace v takovém rozsahu a tak rychlá, že půdotvorné procesy nestihnou probíhat.

Příčinami eroze jsou monokulturní pěstování na velkých plochách a zvýšení podílu erozně rizikových plodin (zejména kukuřice) a též chybějící hydrografické a další krajinné prvky (meze, zatravněné údolnice, polní cesty, rozptýlená zeleň v krajině apod.), které erozi účinně omezují.

Lze předpokládat, že očekávané klimatické změny se projeví zvýšením extrémních projevů počasí (změny v četnosti, intenzitě, době výskytu a trvání erozně nebezpečných dešťů) a patrně i vlivem na jednotlivé faktory, které erozi ovlivňují (např. na vegetační kryt a vlastnosti půd, zejm. vlhkost) a tak ovlivní intenzitu erozních procesů a tím i erozní ohroženost půd. Dle uvažovaných klimatických scénářů lze odhadovat, že budou erozní škody v roce 2030 až dvojnásobně vyšší než dnes. Pozitivní je, že v poslední době se eroze mírně snížila v podhorských polohách v důsledku přeměny tamních ploch orné půdy na trvalé travní porosty.

Vodní erozí je dle údajů z roku 2024 v České republice potenciálně ohroženo 53,6 % půdy (z toho půdy kriticky ohrožené tvoří 0,2 %, velmi silně ohrožené 1,8 %, silně ohrožené 15,5 %, ohrožené 16,9 %, mírně ohrožené 5,1 %, náchylné 14,2 %). Vodní erozí jsou ohroženy mj. všechny větší plochy orných půd na svazích v ČR. Ohroženy jsou půdy zejména na území jihomoravských Karpat, Plzeňska, okraji Hornomoravského úvalu, Moravské brány, Vyškovské brázdy a v méně lesnatých částech Českomoravské vrchoviny. V současné době je maximální ztráta půdy v ČR vyčíslena na přibližně 21 mil. tun ornice za rok.

Obr. 9.1: Ohroženost půd ČR vodní erozí vyjádřená pomocí maximálně přípustné hodnoty faktoru ochranného vlivu vegetace a protierozních opatření ($C_p.P_p$)

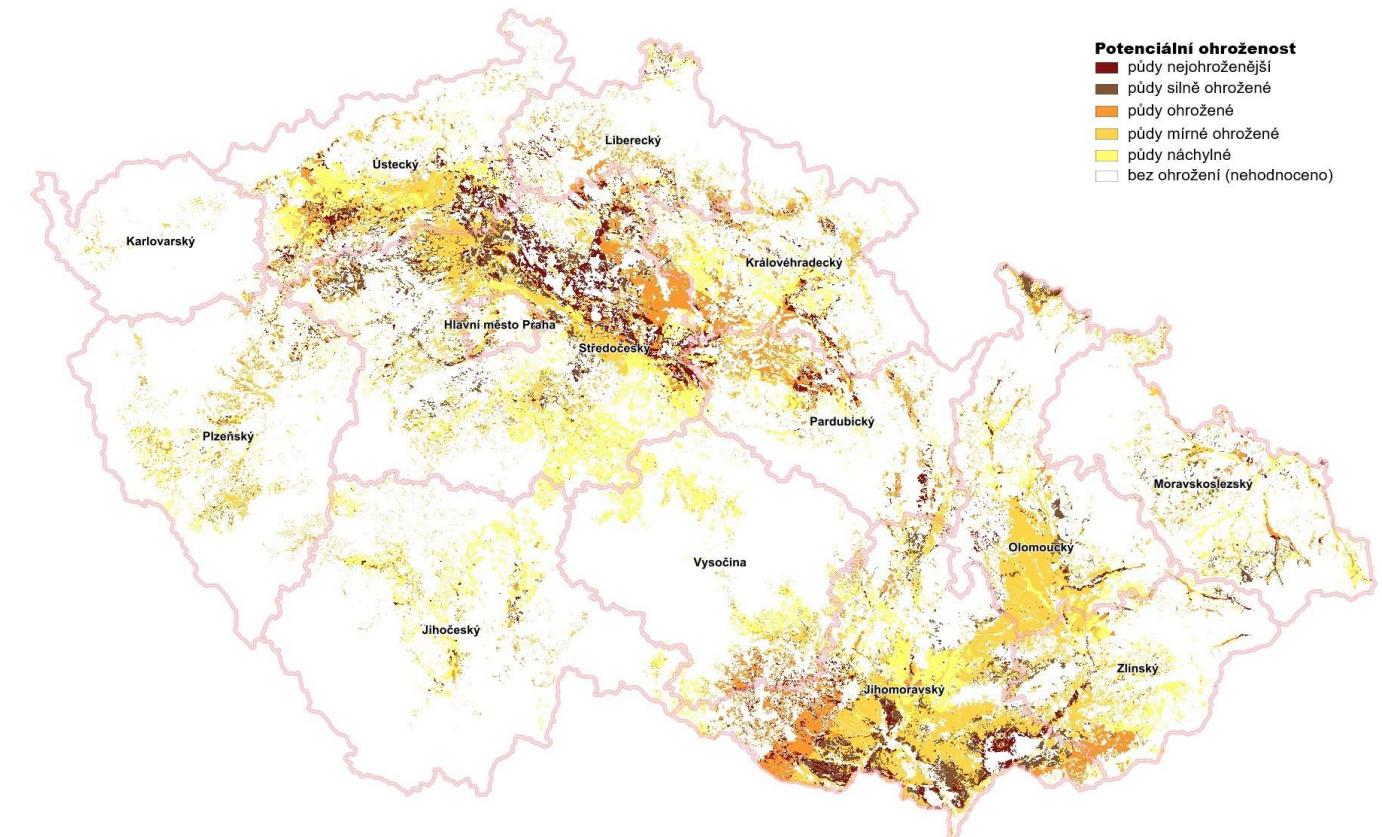

Zdroj: Půda v mapách [online]. Praha: VÚMOP, v. v. i., 2025 [cit. 03.10.2025].

Dostupné z URL: <<https://mapy.vumop.cz/mapa.php>>. Upraveno: Ústav územního rozvoje, 2025.

Větrnou erozí je v ČR ohroženo 43,5 % půdy (z toho půdy nejohroženější tvoří 4,0 %, půdy silně ohrožené 4,9 %, půdy ohrožené 7,5 %, půdy mírně ohrožené 16,6 %, půdy náchylné 10,5 %). Větrná eroze patří mezi vážné degradační činitele, a to zejména na velkých lánech orné půdy. Větrnou erozí jsou ohroženy zejména lokality s neúrodnějšími půdami v Polabí (severovýchodní část Středočeského kraje a část Lounska) a na jižní Moravě (jihomoravské úvaly: Hodonínsko, Břeclavsko, Znojemsko).

Obr. 9.2: Potenciální ohroženost zemědělské půdy ČR větrnou erozí

Zdroj: Půda v mapách [online]. Praha: VÚMOP, v. v. i., 2025 [cit. 03.10.2025].

Dostupné z URL: <<https://mapy.vumop.cz/mapa.php>>. Upraveno: Ústav územního rozvoje, 2025.

Zastavování půdy se definuje jako zakrytí půdy nepropustnými materiály a patří mezi nejzávažnější problémy územního plánování. Zastavování je spojené zejména s nekontrolovaným rozrůstáním sídel (suburbanizací) a spolu s erozí je dnes největším problémem zemědělských půd. Zastavování půdy ovlivňuje i relativně nízké ceny pozemků, kdy se více vyplatí stavět na „zelené louce“, než na plochách v zastavěném území (opuštěné areály a další brownfields). Při velkoplošném záboru území pro komerční, obytné či parkovací plochy výrazně narůstá výměra zpevněných ploch.

Fragmentace zemědělské půdy a krajiny je problémem, který souvisí s realizací velkých, zejména liniových staveb dopravní a technické infrastruktury a rozsáhlých komerčních či obytných areálů. Zvláště patrné je to v hustě urbanizovaných regionech (pražská aglomerace, Ostravsko, Podkrušnohoří). Nejméně fragmentované jsou vojenské újezdy, Šumava a Pošumaví, Slavkovský les, Hrubý a Nízký Jeseník nebo Javořická vrchovina.

Důsledkem zastavování území je **trvalá ztráta půdy** a zničení jejích produkčních i ekologických funkcí. Dochází k úbytku i kvalitních úrodných orných půd i pro budoucí generace. Snižuje se biodiverzita, mění se reliéf území a krajinný ráz. Dochází k narušení odtokových poměrů, k omezení infiltrace a retence vody, dešťové srážky tak způsobují lokální povodně a není dostatečně doplňována hladina podzemní vody. Možné je i riziko kontaminace půdy (např. odpadními vodami).

Od roku 1995 do roku 2024 ubylo v ČR 88 027 ha zemědělské půdy (tj. cca 8,3 ha za den). Úbytek se týkal zejména orné půdy, chmelnic a ovocných sadů. Naopak vzrostla výměra nezemědělské půdy, a to rozšířením plochy lesních porostů o 53 009 ha, vodních ploch o 12 477 ha a ostatních ploch o 16 325 ha. Jen v menší míře se na tom podílelo také zvyšování výměry zastavěných ploch (nárůst ve sledovaném období o 6 735 ha). Vzhledem k poloze ČR uprostřed Evropy je zde vysoký potenciál pro další zastavování půd tranzitními centry a skladišti.

Podrobný vývoj katastrálních výměr jednotlivých druhů pozemků v ČR v letech 1995–2024 je možné sledovat v příloze 1 této kapitoly.

9. ZEMĚDĚLSKÝ PŮDNÍ FOND A POZEMKY URČENÉ K PLNĚNÍ FUNKCÍ LESA

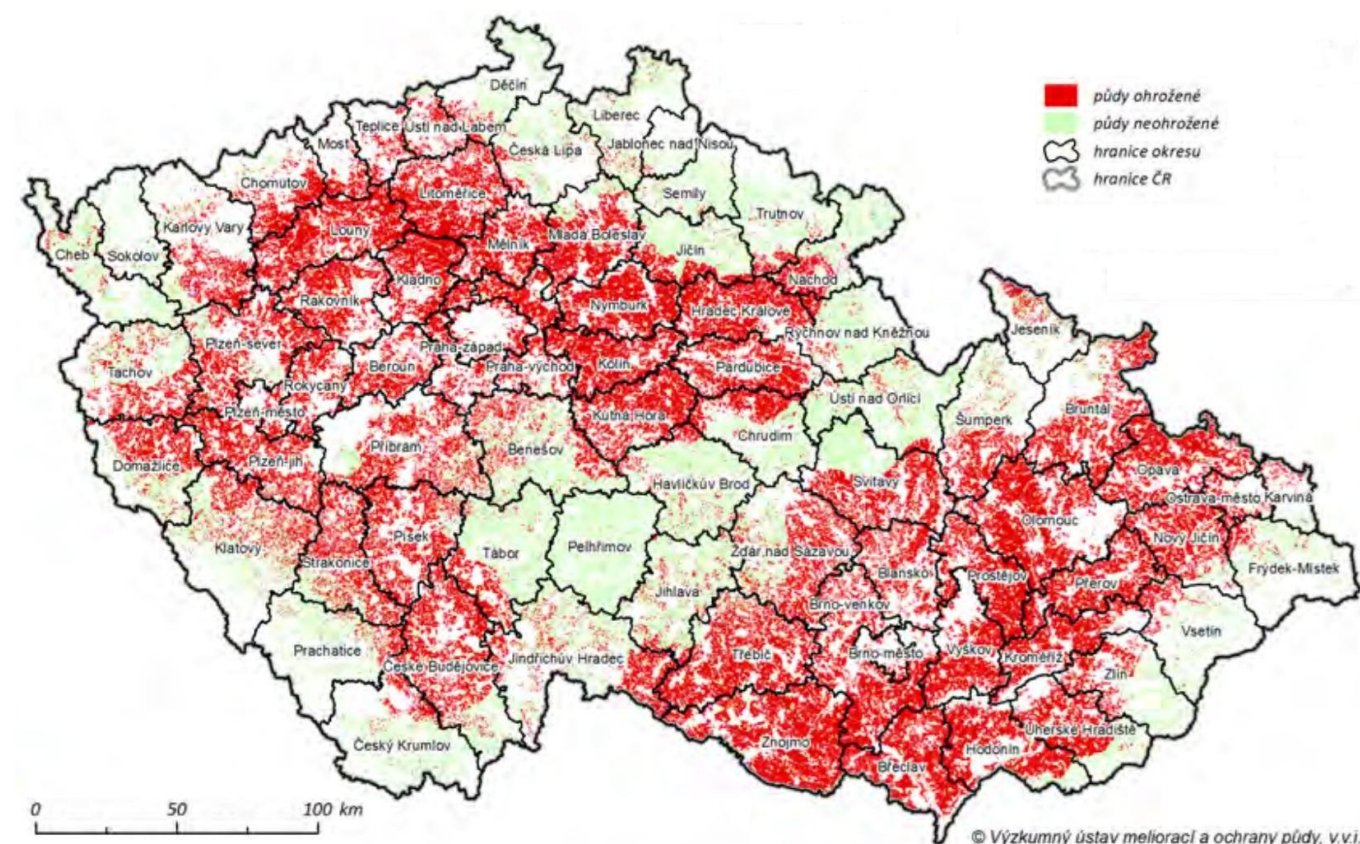
Sucho je v posledním období v oblastech střední Evropy stále intenzivnější a je vážným problémem celé České republiky. Vzniká v důsledku déletrvajícího srážkového deficitu v kombinaci s vysokými teplotami a zvýšeným výparem. Do budoucna bude patrně narůstat četnost a délka období beze srážek, deficit půdní vlhkosti a další související jevy. Vodní režim negativně ovlivňují kromě meteorologických jevů také metody hospodaření na zemědělské půdě a zástavba s rychlým odvodem vod, které snižují infiltrační schopnosti a retenční kapacitu krajiny, což vede k lokálním povodním a k výskytům sucha.

Sucho nepříznivě ovlivňuje fyzikální i chemické půdní vlastnosti, zhoršuje strukturu půdy, zvýšený výpar může vést k zasolování půdy, může také docházet ke snížení biologické aktivity, snížení obsahu vody v půdě, snížení hladiny podzemní vody a v neposlední řadě též ke zvýšení rizika eroze půdy a odnosu organické půdní hmoty

Půdní sucho lze obecně definovat jako nedostatek vody v kořenové vrstvě půdního profilu, který způsobuje poruchy ve vodním režimu zemědělských plodin i volně rostoucích rostlin. Nedostatek vody ve svrchních částech půdního horizontu je důsledkem předchozího či dále trvajícího **sucha klimatického** (definovaného jako deficit atmosférických srážek), které je prvotní příčinou všech dalších typů sucha. Vlhkost půdy je vedle teploty půdy a teploty vzduchu nejdůležitějším meteorologickým faktorem ovlivňujícím vývoj rostlin. Je závislá na množství, intenzitě a časovém rozložení srážek, na výparu a na vlastnostech půdy.

Půdní sucho a deficit atmosférických srážek jsou příčinami vzniku **sucha zemědělského**, které má negativní dopady na růst a vývoj zemědělské produkce a lesních porostů. Intenzita a dopady zemědělského sucha jsou kromě deficitu vody v půdě ovlivňovány dalšími faktory klimatickými (teplota vzduchu, rychlost větru, sluneční radiace), hydrologickými (retenční a infiltrační vlastnosti půdy, terénní poměry, hladina podzemní vody), biologickými (stav porostů, jejich odolnost vůči suchu, vývojová fáze rostlin), technickými a ekonomickými (způsob zpracování půdy, úroveň zemědělských strojů, využití závlah).

Obr. 9.3: Ohrožení půdy ČR zemědělským suchem

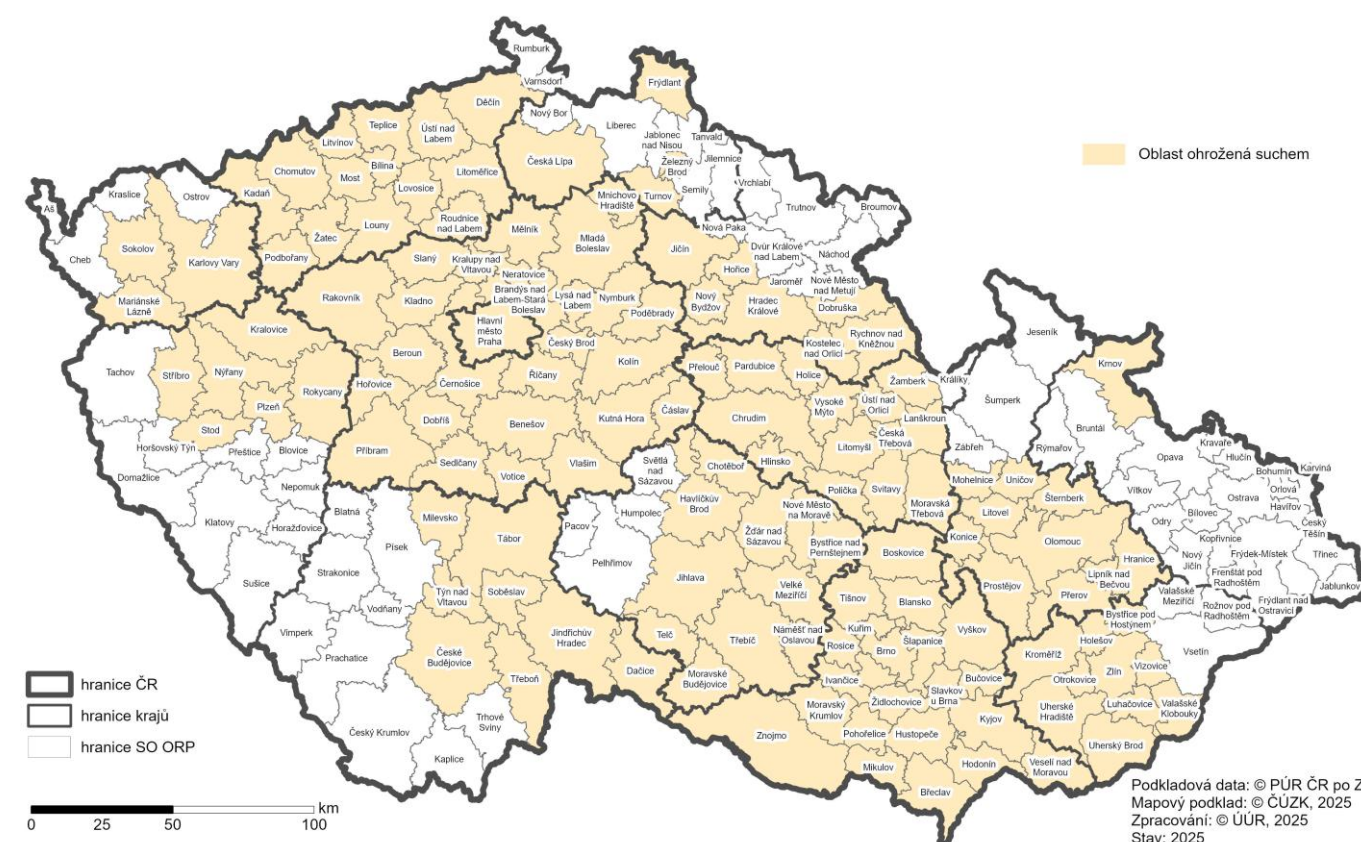

Zdroj: *Situační a výhledová zpráva Půda 2024 [online]. Praha: MZe, 2025 [cit. 23.09.2025].*
 Dostupné z URL: <https://mze.gov.cz/public/portal/mze/puda/publikace/situačni-a-vyhledova-zprava-puda-2024>.
 Upraveno: Ústav územního rozvoje, 2025.

Nejvíce suchem ohrožené oblasti se nachází v intenzivně obhospodařovaných regionech a území nejméně ohrožená suchem se nachází především v pohraničních horských oblastech a také na Vysočině.

Území s vysokým rizikem ohrožení půdním suchem a zemědělským suchem se do značné míry kryjí. Jedná se zejména o jižní Moravu (zejména okresy Hodonín, Mikulov, Znojmo a Břeclav), části severní Moravy, sever a západ středních Čech (v Pardubickém, Hradeckém, Středočeském a Ústeckém kraji), části Jihočeského kraje a Plzeňského kraje a jižní okraj Kraje Vysočina.

Obr. 9.4: Oblasti ohrožené suchem vymezené jako specifická oblast SOB9 v PÚR ČR

Zpracoval: Ústav územního rozvoje, 2025.

Ochrana a odnímání zemědělského půdního fondu

Ochrana zemědělského půdního fondu je v ČR legislativně upravena v zákoně č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, vyhláškou č. 271/2019 Sb., o stanovení postupů k zajištění ochrany zemědělského půdního fondu, vyhláškou č. 240/2021 Sb., o ochraně zemědělské půdy před erozí a vyhláškou č. 364/2023 Sb. kterou se mění vyhláška č. 48/2011 Sb., o stanovení tříd ochrany, ve znění vyhlášky č. 150/2013 Sb.

K odnětí zemědělské půdy ze ZPF pro nezemědělské účely je vždy třeba souhlasu orgánu ochrany ZPF vydaného na základě žádosti. Za odnětí ze ZPF jsou stanoveny odvody dle sazebníku. Dle § 9 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně ZPF, lze půdu odejmout trvale nebo dočasně. Dočasně lze půdu odejmout jen v případě, že po ukončení účelu jejího odnětí bude dotčená plocha rekultivována podle schváleného plánu rekultivace tak, aby mohla být vrácena do zemědělského půdního fondu. Při posuzování žádostí o odnětí zemědělské půdy ze ZPF se nejedná o pouhou výměru a kulturu (druh pozemku) zemědělské půdy, nýbrž i o kvalitu půdy.

Vyhodnocování probíhá na základě 5 tříd ochrany zemědělské půdy, které vycházejí z výsledků bonitace zemědělské půdy vyjádřených kódy BPEJ (bonitovaných půdně-ekologických jednotek), přičemž do 1. třídy ochrany jsou řazeny bonitně nejceněnější půdy a do 5. třídy ochrany půdy s nejnižší produkční schopností. Zemědělskou půdu je nutno odnímat pro nezemědělské účely přednostně z tříd 5, 4 a 3. Při odejmutí zemědělské půdy musí být zohledněna a provedena vhodná opatření pro naplnění veřejného zájmu na zadržení vody v krajině.

Dle zásad plošné ochrany ZPF § 4 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně ZPF, je nutno pro nezemědělské účely použít především nezemědělskou půdu, nezastavěnou a nedostatečně využitou pozemky v zastavěném území nebo na nezastavěných plochách stavebních pozemků, stavební proluky a plochy získané zbořením budov a zařízení.

Zemědělskou půdu I. a II. třídy ochrany lze v územně plánovací dokumentaci určit k jinému než zemědělskému účelu nebo odejmout pouze v případech, kdy jiný veřejný zájem výrazně převažuje nad veřejným zájmem ochrany zemědělského půdního fondu. Musí-li nezbytně dojít k vynětí ze ZPF, je nutno přednostně odnímat jen nejnutnější plochu, upřednostňovat zemědělskou půdu méně kvalitní (dle tříd ochrany), půdu na zastavitelných plochách, co nejméně narušovat organizaci ZPF, hydrologické a odtokové poměry v území a síť zemědělských účelových komunikací, při umísťování liniových staveb co nejméně ztěžovat obhospodařování ZPF a po ukončení nezemědělské činnosti upřednostňovat zemědělské znovuvyužití pozemků a provést takové úpravy, aby dotčená půda mohla být rekultivována a byla způsobilá k plnění dalších funkcí v krajině.

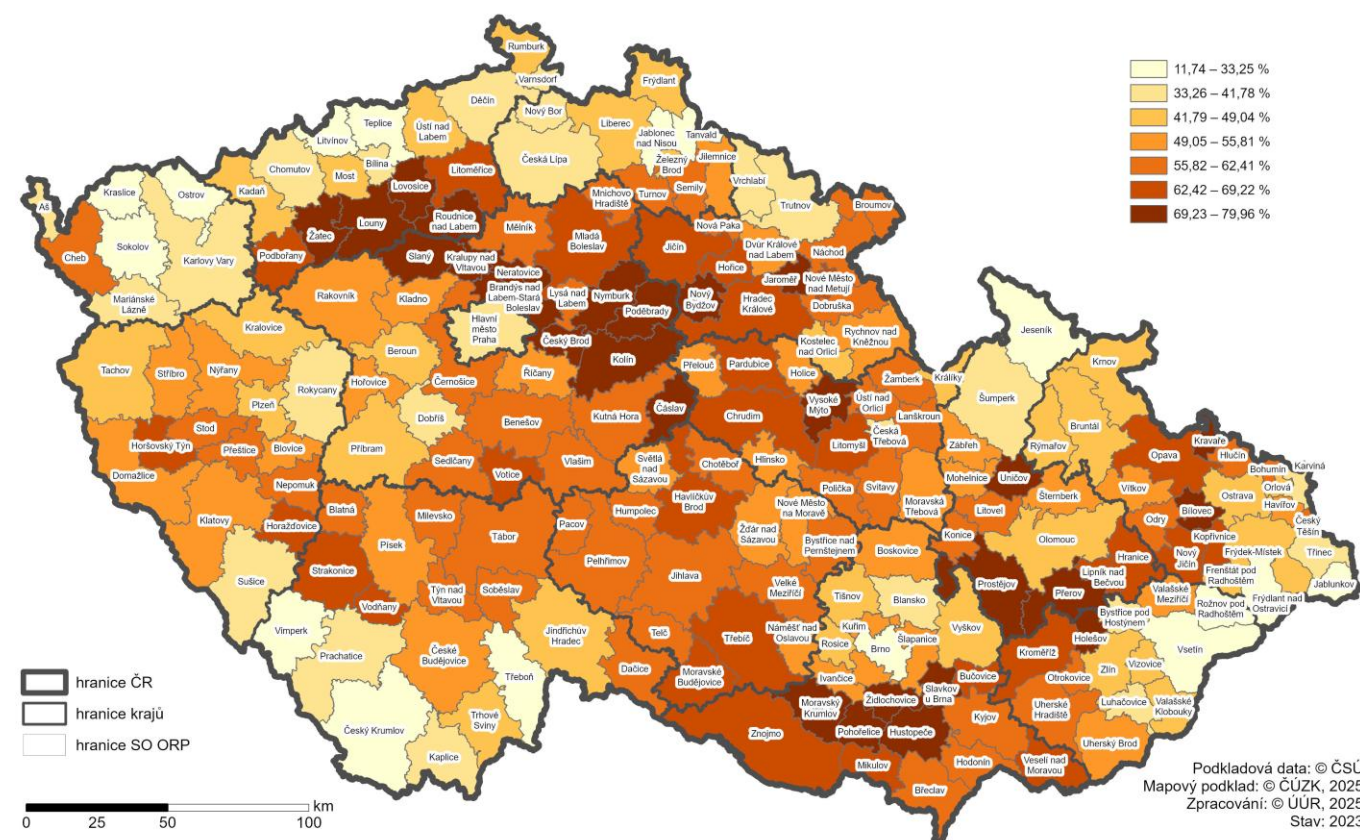
Pořizovatelé a projektanti územně plánovacích podkladů a územně plánovací dokumentace (ÚPD) jsou povinni navrhnout a zdůvodnit takové řešení, které je z hlediska ochrany ZPF a ostatních zákonem chráněných obecných zájmů nejvýhodnější. Přitom musí vyhodnotit předpokládané dopady navrhovaného řešení na ZPF, zpravidla ve srovnání s jiným možným řešením. Pořizovatelé projednávají návrh ÚPD s orgány ochrany ZPF, které k němu uplatní stanoviska z hlediska ochrany ZPF, projektant pak postupuje v souladu s požadavky orgánů ochrany ZPF.

Vymezení půd patřících do I. a II. třídy ochrany ZPF je zobrazeno v grafickém listu 9.1.

9.2. Podíl zemědělské půdy z celkové výměry území

Podíl zemědělské půdy (neboli ZPF – viz výše) z celkové výměry území napomáhá identifikovat oblasti, které mají potenciálně nejlepší podmínky pro zemědělskou činnost (tj. pěstování rostlin či chov hospodářských zvířat). Největší část zemědělských půd v ČR tvoří orné půdy, ale patří sem také trvalé travní porosty (využitelné jako pastviny, případně jako zdroj krmiva pro dobytek), zahrady, ovocné sady, vinice a chmelnice.

Obr. 9.5: Podíl zemědělské půdy z celkové výměry území v jednotlivých SO ORP – stav k 31. 12. 2023

Zpracoval: Ústav územního rozvoje, 2025.

Nejvyšší podíly zemědělských ploch na celkové výměře území mají tradičně zemědělské kraje v nížinných oblastech. Jsou to především Středočeský, Pardubický a Královéhradecký kraj (Polabí) a také Jihomoravský kraj (Dolnomoravský a Dyjsko-svratecký úval). Vysoký podíl zemědělské půdy má rovněž Kraj Vysočina.

Téměř 80 % zemědělské půdy z celkové výměry území je v SO ORP Židlochovice (Jihomoravský kraj), Slaný a Český Brod (Středočeský kraj). Vysoké podíly mají také další správní obvody v těchto lokalitách (Polabí, jižní Morava). Velké procento zemědělské půdy můžeme dále najít v Hornomoravském úvalu (zejména SO ORP Holešov, Prostějov a Přerov) i v Moravskoslezském kraji (zejména SO ORP Kravaře a Bílovec). Vysoký podíl zemědělských půd lze nalézt také na Žatecku a Lounsku. Ve všech uvedených případech se jedná o území hospodářsky hojně využívaná, s úrodnými půdami (plošně nejrozšířenější a nejúrodnější jsou černozemě) a teplým podnebím, což vytváří ideální podmínky pro zemědělství.

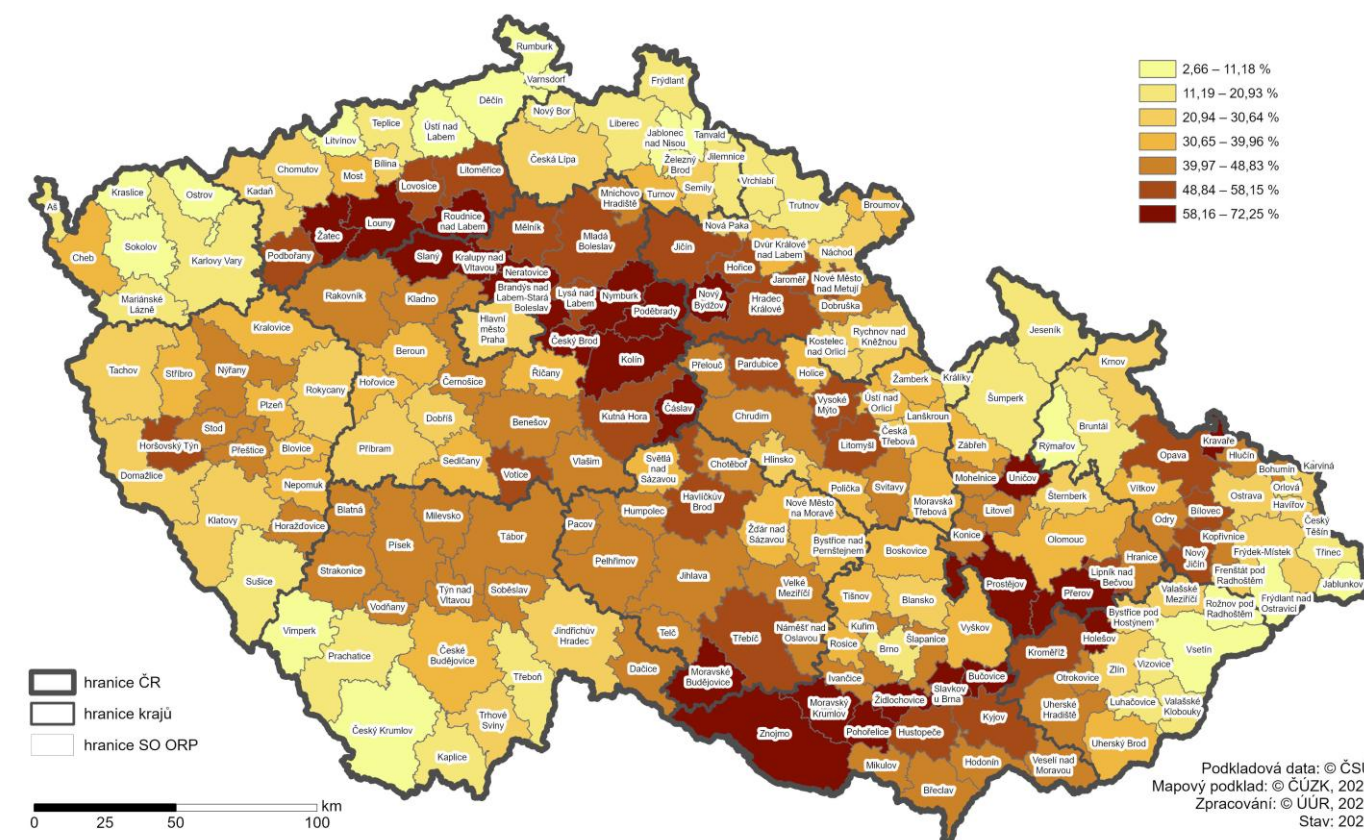
Naopak nízké podíly zemědělských půd je možné identifikovat zejména v horských a příhraničních oblastech, které jsou hojně zalesněny (např. SO ORP Litvínov, Tanvald, Kraslice nebo Frýdlant nad Ostravicí). Nízké podíly zemědělské půdy, ale mohou být způsobeny také velkým rozsahem dalších ploch, například těžebních oblastí (např. SO ORP Sokolov), vodních ploch (např. SO ORP Třeboň) či zastavěného území (např. SO ORP Brno).

9.3. Podíl orné půdy z celkové výměry území

Orná půda je druh pozemku definovaný dle katastrální vyhlášky jako pozemek obdělávaný za účelem produkce plodin nebo pozemek, který je k dispozici pro rostlinnou výrobu, ale je ponechán ladem, případně pozemek, který je dočasně zatravněn v rámci systému střídání plodin.

Orná půda je klíčová z hlediska pěstování plodin a má tudíž obrovský význam pro hospodářství (zásadní předpoklad pro zemědělskou činnost), avšak z hlediska ekologické stability je vnímána jako nestabilní krajinný prvek. Orná půda je náchylnější k degradaci (a to erozí půdy – vodní a větrnou, utužením, ztrátou organické hmoty, acidifikací, kontaminací, ...), ale také k zastavování (suburbanizace, výstavba na zelené louce apod.).

Obr. 9.6: Podíl orné půdy z celkové výměry území v jednotlivých SO ORP – stav k 31. 12. 2023

Zpracoval: Ústav územního rozvoje, 2025.

9. ZEMĚDĚLSKÝ PŮDNÍ FOND A POZEMKY URČENÉ K PLNĚNÍ FUNKCÍ LESA

Nejvyšší podíly orné půdy z celkové výměry území, se stejně jako v případě podílů zemědělské půdy, nachází především v nížinných intenzivně zemědělsky využívaných oblastech s úrodnými půdami.

Jedná se především o pás navazujících správních obvodů od Žatce, přes Louny, Slaný, Roudnice nad Labem, Kralupy nad Vltavou až k Jaroměři, tedy pás táhnoucí se Polabskou nížinou a nejbližším okolím. Dále se nejvyšší podíly orné půdy nacházejí na území jižní Moravy v pásu od Znojma, přes Moravský Krumlov, Pohořelice a dále směrem na Hanou na střední Moravě, přes Prostějov, Přerov až k SO ORP Kravaře v Moravskoslezském kraji.

Správní obvody s vůbec nejvyšším podílem orné půdy z celkové výměry území (tj. SO ORP Slaný, Židlochovice a Roudnice nad Labem) dosahují podílu orné půdy přes 70 %.

Naopak velmi nízkých hodnot dosahuje podíl orné půdy z celkové výměry území podél téměř celých hranic České republiky, od Šumavy, přes Krušné hory, Lužické hory, Jizerské hory a Krkonoše dále až k Jeseníkům. Mezi tyto oblasti patří také území na východní Moravě (Bílé Karpaty, Beskydy, ...).

Jedná se většinou o oblasti se zvláštní územní ochranou (NP, CHKO), kde jsou zastoupeny ve větší míře lesní pozemky. Ze zemědělských půd zde mají nejvyšší zastoupení především trvalé travní porosty. Tyto oblasti nejsou příliš klimaticky ani topograficky příznivé k zemědělskému hospodaření (orbě). Z historického hlediska zde docházelo k zániku obcí, úbytku obyvatel a tím pádem i ke snižování hospodářského využití krajiny.

Celkem v 15 SO ORP je podíl orné půdy z celkové výměry území nižší než 10 %. V SO ORP Litvínov, Tanvald, Kraslice, Varnsdorf a Ostrov je tento podíl dokonce nižší než 5 %.

9.4. Podíl orné půdy ze zemědělské půdy

Podíl orné půdy ze zemědělské půdy je ukazatel, který napomáhá identifikovat, jaká je v daném území struktura zemědělské půdy. Ta se v posledních letech dost měnila (pozitivně i negativně). Dříve hojně využívaná orná půda je ve výše položených oblastech často přeměňována na trvalé travní porosty. Zároveň však dochází k přeměně některých trvalých kultur (chmelnice, vinice) na ornou půdu, což má za následek pokles biodiverzity krajiny.

Na základě výše uvedeného lze předpokládat, že čím menší je podíl orné půdy ze zemědělské půdy, tím lépe pro stabilitu a biodiverzitu krajiny v daném území, a lze proto očekávat také příznivější vliv na stav životního prostředí v daném území.

Na většině území tvoří orná půda nejvýraznější část zemědělské půdy (celkově v ČR je to cca 70 %), nicméně v jednotlivých správních obvodech ORP se konkrétní podíly dosti liší (od cca 10 % do cca 95 %).

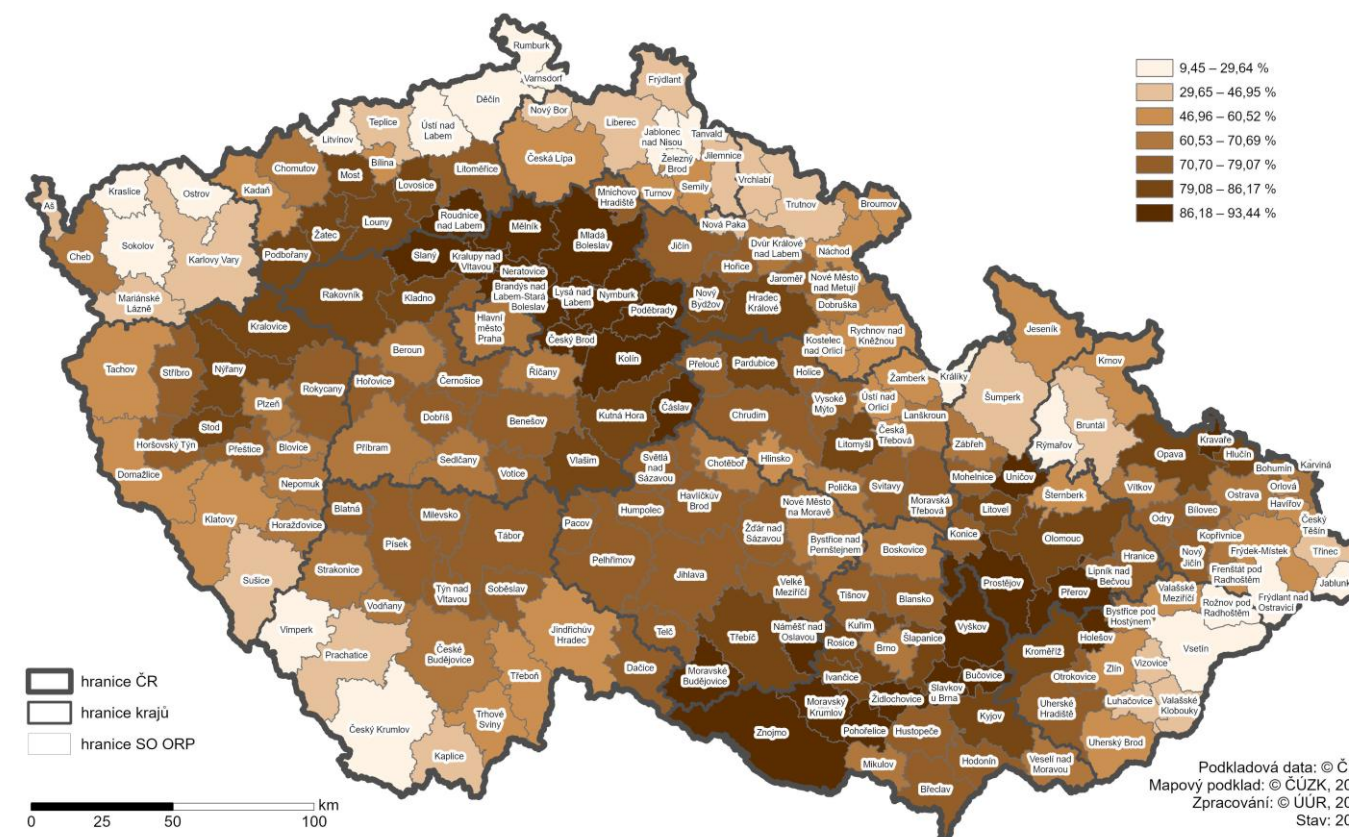
Nejvyšší podíly orné půdy ze zemědělské půdy mají správní obvody v úrodných nížinných oblastech s teplejším podnebím, a to zejména na jižní Moravě (nejvíce SO ORP Moravský Krumlov, Pohořelice a Bučovice) a v Polabské nížině a jejím blízkém okolí (nejvíce SO ORP Poděbrady, Roudnice nad Labem a Slaný). Všechny výše uvedené správní obvody mají podíl orné půdy ze zemědělské půdy přes 91 %.

Kromě jižní Moravy a Polabí se vysoké podíly orné půdy vyskytují také na střední Moravě (Hornomoravský úval – především SO ORP Prostějov, Přerov, Holešov) a v Moravskoslezském kraji (zejména SO ORP Kravaře).

Naopak nejnižší podíly orných půd ze zemědělské půdy mají správní obvody nacházející se v horských pohraničních oblastech – Šluknovský výběžek, Jeseníky, Krušné hory, Jizerské hory, Šumava a Beskydy. Převládají zde spíše trvalé travní porosty, a to zejména z důvodu méně příznivých klimatických a topografických podmínek.

Vůbec nejnižší podíly mají SO ORP Varnsdorf (9,45 %) ve Šluknovském výběžku, SO ORP Rýmařov (12,27 %) v okrese Bruntál a SO ORP Kraslice (13,09 %) v západní části Krušných hor. Nízké hodnoty jsou ale také v dalších správních obvodech v těchto oblastech.

Obr. 9.7: Podíl orné půdy ze zemědělské půdy v jednotlivých SO ORP – stav k 31. 12. 2023

Zpracoval: Ústav územního rozvoje, 2025.

9.5. Pozemky určené k plnění funkcí lesa

Les

Les je definován zákonem č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), jako lesní porosty s jejich prostředím a pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL).

Les ve smyslu významného krajinného prvku dle zákona č. 114/1992, o ochraně přírody a krajiny, je třeba chápat jako lesní ekosystém plnící ekologické a stabilizační funkce v krajině, který je tvořený především porostem dřevin s vyvinutým stromovým patrem, ve kterém je důležité zastoupení rostlinných i živočišných druhů a jejich společenstev v těsné vazbě na ekologické podmínky stanoviště, jehož neoddělitelnou funkční součástí je ekosystém lesních půd. Z hlediska ekologické stability patří lesní pozemky ke stabilním krajinným prvkům.

Zásadní funkce lesa jsou: funkce klimatická, hydrická a vodohospodářská, půdoochranná, zdravotní a hygienická a funkce rekreační. Neopomenutelné je také hospodářské využití lesa. Les poskytuje cennou obnovitelnou surovinu využívanou ve stavebnictví, papírnictví, nábytkářství a dalších odvětvích. Poskytuje rychle rostoucí dřeviny (topoly, vrby) pro využití v energetice. Ostatně největší část lesů v České republice jsou právě lesy hospodářské (téměř 75 %).

Les je cenným krajinným prvkem s vysokou biodiverzitou, působí blahodárně na psychiku, je významným zdrojem kyslíku, zachycuje prachové částice a podílí se na odstraňování škodlivých látek ze vzduchu. Lesy ve své biomase poutají velké množství CO₂ (výsadba lesů je jedním ze způsobů snižování koncentrace CO₂ v atmosféře).

Les plní protierozní funkce (výsadba lesa ve svažitéch terénech), působí jako protipovodňová ochrana (snižuje extrémní odtoky a tím i riziko vzniku povodní) a jako ochrana proti větru. Dále stabilizuje klima, snižuje teplotní extrémy a udržuje stabilně vlhčí ovzduší.

V roce 2024 pokrývaly lesní pozemky v ČR 2 683 138 ha to je cca 34 % území, z toho plochy dřevin pokrývaly 2 547 019 ha (jehličnaté dřeviny s převahou smrku a borovice tvořily 1 747 462 ha, listnaté dřeviny s převahou buku a dubu 799 557 ha,) a nově zalesněno bylo 29 494 ha. Za poslední rok vzrostla výměra lesních pozemků o 1 374 ha.

V přirozených lesích by podíl dřevin měl činit 34,7 % jehličnatých dřevin (s nejvyšším podílem jedle bělokoré) a 65,3 % listnatých dřevin (s nejvyšším podílem buku). V hospodářských lesích by podíl dřevin měl činit 64,4 % jehličnatých dřevin (s převahou smrku) a 35,6 % listnatých dřevin (s převahou buku).

Výměra lesů se od druhé poloviny 20. století soustavně zvyšuje. V ČR k roku 2024 vlastnil stát 1 445 389 ha lesů (cca 54 %), města a obce 438 205 ha (cca 16 %), soukromí vlastníci 559 722 ha (cca 21 %), ostatní 239 824 ha (cca 9 %).

Pozemky určené pro plnění funkcí lesa

Dle § 3 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), **pozemky určené k plnění funkcí lesa** (PUPFL, též lesní pozemky), zahrnují pozemky s lesními porosty, pozemky, na nichž byly lesní porosty odstraněny za účelem obnovy, lesní průseky, nezpevněné lesní cesty užší než 4 m a pozemky, na nichž byly lesní porosty dočasně odstraněny na základě souhlasu orgánu státní správy lesů.

Jiné pozemky, určené k plnění funkcí lesa, jsou zpevněné lesní cesty, drobné vodní plochy, ostatní plochy, pozemky nad horní hranicí dřevinné vegetace, s výjimkou pozemků zastavěných a jejich příjezdních komunikací a také lesní pastviny a políčka pro zvěř, pokud nejsou součástí ZPF, a jestliže s lesem souvisejí nebo slouží lesnímu hospodářství.

Kategorizace lesů v ČR

Kategorizaci lesů definuje § 6 až § 9 zákona č. 289/1995 Sb. o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), v platném znění, které člení lesy podle převažujících funkcí do tří kategorií na **lesy hospodářské, lesy zvláštního určení a lesy ochranné**¹. O zařazení a vyřazení lesů do/z kategorie lesů zvláštního určení a lesů ochranných rozhoduje orgán státní správy lesů.

Lesy ochranné tvoří 2,0 % lesů (52 377 ha, rok 2024) a zařazují se mezi ně lesy na mimořádně nepříznivých stanovištích (sutě, kamenná moře, prudké svahy, strže, nestabilizované náplavy a písky, rašeliniště, odvaly a výsypky apod.), vysokohorské lesy pod hranicí stromové vegetace chránící níže položené lesy a lesy na exponovaných hřebenech a lesy v klečovém lesním vegetačním stupni. Tyto lesy plní významné ekologické funkce (půdoochranné, klimatické, hydričké atd.). Produkce dřeva zde není účelná pro nepříznivé přírodní podmínky.

Lesy zvláštního určení tvoří 24,0 % lesů (636 877 ha, rok 2024) a zařazují se mezi ně lesy, které nejsou lesy ochrannými a nacházejí se v pásmech hygienické ochrany vodních zdrojů I. stupně, v ochranných pásmech zdrojů přírodních léčivých a stolních minerálních vod, na území národních parků a národních přírodních rezervací.

Dále jde o lesy, u kterých je veřejný zájem na zlepšení a ochraně životního prostředí nebo jiný oprávněný zájem na plnění mimoprodukčních funkcí lesa nadřazen funkcím produkčním. Jsou to lesy v prvních zónách chráněných krajinných oblastí, v přírodních rezervacích, v národních přírodních památkách a přírodních památkách a lesy lázeňské a příměstské, další lesy se zvýšenou rekreační funkcí, lesy sloužící lesnickému výzkumu a lesnické výuce, lesy se zvýšenou funkcí půdoochrannou, vodoochrannou, klimatickou či krajinnou, lesy potřebné pro zachování biologické rozmanitosti, lesy v uznaných oborách a samostatných bažantnících a lesy v nichž jiný důležitý veřejný zájem vyžaduje odlišný způsob hospodaření.

Lesy zvláštního určení (v NP, NPR, vojenských újezdech) a lesy ochranné (na mimořádně nepříznivých stanovištích) jsou zastoupeny především v pohraničních oblastech. Lesy zvláštního určení v NP Podyjí, NP Šumava a v Krkonošském národním parku (KRNP) zabírají až 80 % tohoto území, v NP České Švýcarsko dokonce až 97 % a v CHKO Brdy (Vojenské lesy Brdy, SO ORP Příbram) tvoří tyto lesy 86 % z celkové rozlohy území tohoto CHKO.

Lesy hospodářské tvoří 74,0 % lesů (1 928 653 ha, rok 2024) a jsou to veškeré lesy, které nejsou zařazeny v kategorii lesů ochranných nebo lesů zvláštního určení. Jejich hlavním posláním je rovnoměrné plnění všech funkcí lesa s převažující funkcí produkce dřeva jako obnovitelné suroviny. Diferenciace hospodaření se děje podle

přírodních podmínek a hospodářských cílů vlastníka. Projevuje se trend rostoucí poptávky po mimoprodukčních funkcích a hospodaření ve větším souladu s přírodními procesy (např. adaptace lesů na změnu klimatu).

Členění pozemků určených k plnění funkcí lesa mezi jednotlivé kategorie lesů je zobrazeno v grafickém listu 9.2.

Přírodní lesní oblasti

Přírodní lesní oblasti (PLO) jsou definovány ve vyhlášce č. 298/2018 Sb., o zpracování oblastních plánů rozvoje lesů a o vymezení hospodářských souborů (oblastní plány rozvoje lesů jsou). Na území ČR je na základě jednotných podmínek geologických, klimatických, orografických a fytogeografických vymezeno 41 PLO. Pro každou oblast je zpracován oblastní plán rozvoje lesů (jde o metodický nástroj státní lesnické politiky a soubor hospodářských doporučení), který je zakotvený v zákoně č. 289/1995 Sb.

Tab. 9.1 Seznam přírodních lesních oblastí v ČR

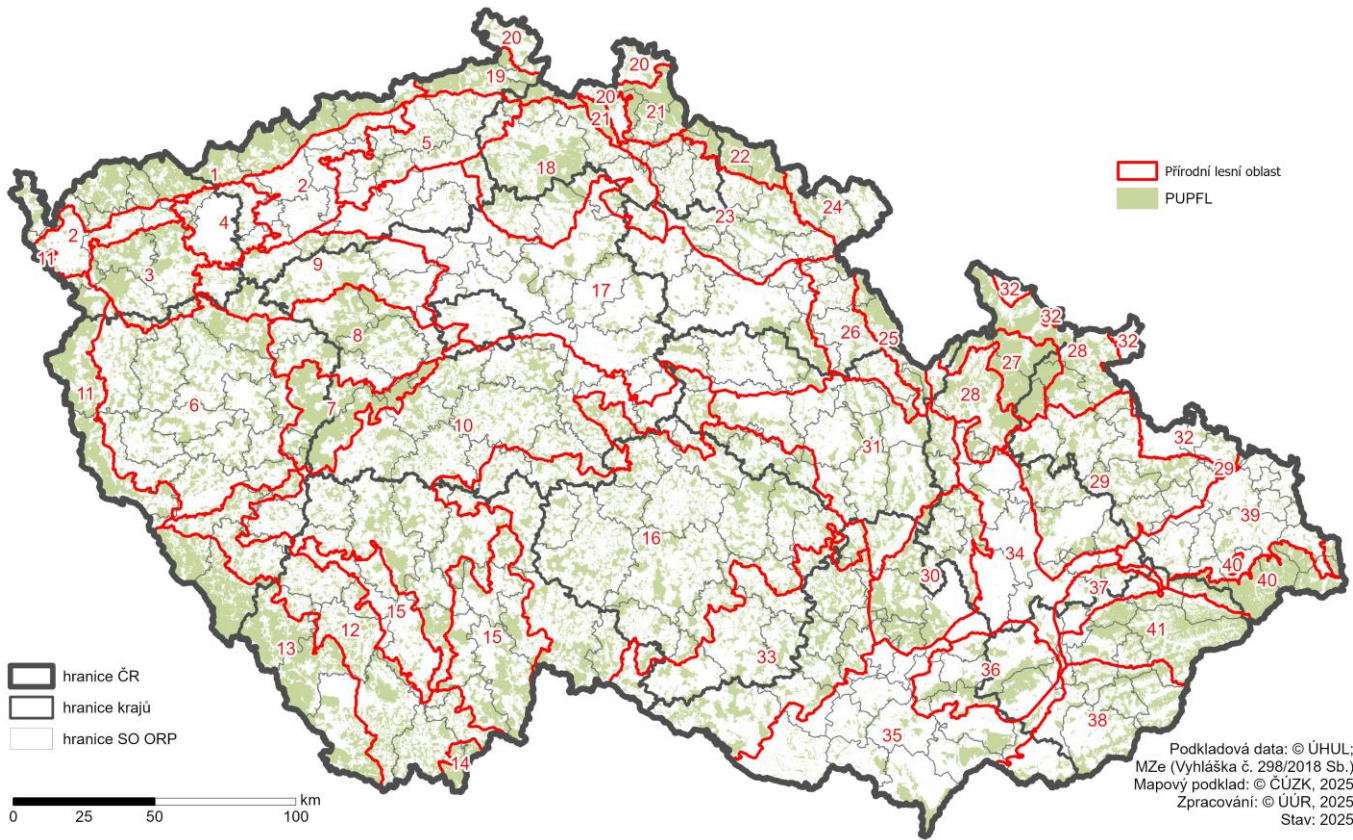
č.	Název PLO	Garant za PLO (pobočka ÚHUL)	Kraj
1	Krušné hory	Jablonec nad Nisou	Karlovarský, Ústecký
2	Podkrušnohorské pánve	Plzeň	Karlovarský, Ústecký
3	Karlovarská vrchovina	Plzeň	Karlovarský, Plzeňský
4	Doupovské hory	Plzeň	Karlovarský, Ústecký
5	České středohoří	Jablonec nad Nisou	Ústecký, Liberecký
6	Západočeská pahorkatina	Plzeň	Plzeňský, Karlovarský
7	Brdská vrchovina	Stará Boleslav	Středočeský, Plzeňský
8	Křivoklátsko a Český kras	Stará Boleslav	hlavní město Praha, Středočeský, Plzeňský
9	Rakovnicko-kladenská pahorkatina	Stará Boleslav	hlavní město Praha, Středočeský, Karlovarský, Plzeňský, Ústecký
10	Středočeská pahorkatina	Stará Boleslav	hlavní město Praha, Středočeský, Jihočeský, Plzeňský, Pardubický, Vysočina
11	Český les	Plzeň	Plzeňský, Karlovarský
12	Předhoří Šumavy a Novohradských hor	České Budějovice	Jihočeský, Plzeňský
13	Šumava	Plzeň	Jihočeský, Plzeňský
14	Novohradské hory	České Budějovice	Jihočeský
15	Jihočeské pánve	České Budějovice	Jihočeský
16	Českomoravská vrchovina	Brno	Vysočina, Jihočeský, Středočeský, Pardubický
17	Polabí	Hradec Králové	hlavní město Praha, Středočeský, Ústecký, Pardubický, Královéhradecký
18	Severočeská Pískovcová plošina a Český ráj	Jablonec n. Nisou	Středočeský, Liberecký, Ústecký, Královéhradecký
19	Lužická pískovcová vrchovina	Jablonec n. Nisou	Ústecký, Liberecký
20	Lužická pahorkatina	Jablonec n. Nisou	Ústecký, Liberecký
21	Jizerské hory a Ještěd	Jablonec n. Nisou	Liberecký
22	Krkonoše	Hradec Králové	Liberecký, Královéhradecký
23	Podkrkonoší	Hradec Králové	Liberecký, Královéhradecký
24	Sudetské mezihoří	Hradec Králové	Královéhradecký
25	Orlické hory	Hradec Králové	Královéhradecký, Pardubický
26	Předhoří Orlických hor	Hradec Králové	Královéhradecký, Pardubický
27	Hrubý Jeseník	Olomouc	Olomoucký, Moravskoslezský, Pardubický
28	Předhoří Hrubého Jeseníku	Olomouc	Olomoucký, Moravskoslezský, Pardubický
29	Nízký Jeseník	Frýdek-Místek	Olomoucký, Moravskoslezský

¹ Mimo tyto kategorie stanovuje lesní zákon v § 10 také lesy pod vlivem imisí. Ty se zařazují do čtyř pásem ohrožení.

č.	Název PLO	Garant za PLO (pobočka ÚHÚL)	Kraj
30	Drahanská vrchovina	Brno	Jihomoravský, Olomoucký, Pardubický
31	Českomoravské mezihoří	Olomouc	Pardubický, Olomoucký, Jihomoravský
32	Slezská nížina	Frydek-Místek	Olomoucký, Moravskoslezský
33	Předhoří Českomoravské vrchoviny	Brno	Jihomoravský, Vysočina, Jihočeský
34	Hornomoravský úval	Olomouc	Olomoucký, Zlínský, Jihomoravský
35	Jihomoravské úvaly	Brno	Jihomoravský, Zlínský
36	Středomoravské Karpaty	Kroměříž	Jihomoravský, Zlínský, Olomoucký
37	Kelečská pahorkatina	Kroměříž	Zlínský, Olomoucký
38	Bílé Karpaty a Vizovické vrchy	Kroměříž	Jihomoravský, Zlínský
39	Podbeskydská pahorkatina	Frydek-Místek	Moravskoslezský, Zlínský
40	Moravskoslezské Beskydy	Frydek-Místek	Moravskoslezský, Zlínský
41	Hostýnskovsetínské vrchy a Javorníky	Frydek-Místek	Zlínský

Zdroj: Oblastní plány rozvoje lesů [online]. Národní lesnický institut, 2025 [cit. 29.09.2025].
Dostupné z URL: <<https://nli.gov.cz/portfolio/vystupy-oprl/>>. Upraveno: Ústav územního rozvoje, 2025.

Obr. 9.8: Vymezení přírodních lesních oblastí v ČR

Zpracoval: Ústav územního rozvoje, 2025.

Ohrožení lesů

Ohrožení a poškozování lesů se děje **abiotickými činiteli** (vítr, sníh, námrazy, ledovky, sucho, mraz), **biotickými činiteli** (hmyz: mj. lýkožrout, bekyně, obaleč; houbové patogeny; zvěř, hlodavci) a **lidskou činností** (imise v ovzduší a půdě, splachy a rozstřiky posypových solí v zimním období, nesprávné hospodaření, odnímání a zastavování pozemků určených k plnění funkcí lesa).

Aktuálně největší poškození způsobuje přemnožený podkorní hmyz na smrku a dlouhodobé poškozování lesa spárkatou zvěří. Z abiotických vlivů nejvíce negativně působí větrné polomy a poškození přímým působením dlouhodobého sucha. Územní plánování může ovlivnit pouze odnímání lesní půdy a zastavování lesa a nepřímo v omezené míře sucho (zejména vyváženou skladbou a organizací krajiny).

Sucho a jeho dopady na zemědělskou produkci a lesní hospodářství v posledních letech výrazně vzrostly. Od roku 2018 dochází na velké části území ČR v lesích k závažným projevům kalamity zapříčiněné suchem a následně zkomplikované kůrovcem, která výrazně ovlivňuje lesní hospodářství, navazující odvětví a množství kalamitního dřeva. Mění se klimatické podmínky zvyšují pravděpodobnost výskytu suchých epizod. Významně roste riziko lesních požárů a dochází ke chřadnutí některých druhů dřevin výskytem souvisejících nepříznivých jevů (přemnožení škůdců). To vede k nutnosti přehodnotit po desetiletí aplikované zásady hospodaření v lesích (zejména směrem k bohatší druhové skladbě lesů). Rozsah následků sucha v lesích roste nejen vzhledem k nepříznivému vývoji klimatických podmínek, ale též v souvislosti s degradací lesní půdy, zejm. s její acidifikací.

Zastavování a fragmentace lesních pozemků je problémem i přesto, že vzhledem k nárůstu ploch lesních pozemků o 53 009 ha v období let 1995 až 2024, není les tímto faktorem podstatně ohrožen (viz příloha 1). Průběžně ovšem stále dochází k odnímání a zastavování lesních pozemků. V souvislosti s realizací velkých, zejména liniových staveb dopravní a technické infrastruktury dochází též k fragmentaci krajiny a PUPFL, proto je nutno dbát, aby výstavbou byly co nejméně narušovány plochy lesa a jeho přirozené funkce, včetně funkcí hydrologických, odtokových poměrů v území a sítě lesních účelových komunikací.

Ochrana a odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa

Ochranou lesa se dle zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), v platném znění, rozumí činnosti směřující k omezení vlivu škodlivých činitelů, ochranná opatření proti škodlivým činitelům a zmírňování následků jejich působení, které by mohly lesní porosty poškodit nebo zcela zničit.

Každý les je chráněn též podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, jako významný krajinný prvek a zásah do lesního porostu musí být konzultován s příslušným orgánem ochrany přírody, zejména zda nedochází k narušení krajinného rázu.

Odnětí pozemků určených k plnění funkce lesa (PUPFL) je upraveno lesním zákonem a vyhláškou č. 77/1996 Sb., o náležitostech žádosti o odnětí nebo omezení a podrobnostech o ochraně pozemků určených k plnění funkcí lesa. Dle lesního zákona je využití PUPFL k jiným účelům zakázáno. O výjimce z tohoto zákazu může rozhodnout orgán státní správy lesů v jehož území se nacházejí dotčené pozemky nebo jejich převážná část. Žádosti o odnětí nebo o omezení PUPFL se posuzují jak z plošného, tak i kvalitativního hlediska. Odnětí nebo omezení může být trvalé nebo dočasné. Trvalým se rozumí trvalá změna využití pozemků. Dočasným se pozemek uvolňuje pro jiné účely na dobu uvedenou v rozhodnutí. Žadatel musí uhradit poplatek za odnětí dle lesního zákona.

Pro účely nesouvisející s funkcemi lesa je nutno použít především půdu mimo pozemky lesa (nezastavěné a nedostatečně využitá pozemky v zastavěném území nebo na nezastavěných plochách stavebních pozemků, stavební proluky a plochy získané zbořením budov a zařízení). Musí-li nezbytně dojít k vynětí, je nutno odnímat jen nejnutnější plochu, co nejméně narušovat plochy lesa a jeho funkce, hydrologické a odtokové poměry a síť lesních komunikací. Pro nové rekreační stavby musí být odnětí v souladu s územně plánovací dokumentací. V lesích ochranných a zvláštního určení nesmí nové stavby narušit plnění jejich funkcí. Součástí žádosti o odnětí je územní rozhodnutí (ÚR) či stanoviska dotčených orgánů (pokud se ÚR nevydává, nebo se slučuje územní a stavební řízení), u dočasného záboru je součástí plán rekultivace, je-li nezbytný.

Projektanti a pořizovatelé územně plánovací dokumentace, návrhů na stanovení dobývacích prostorů a projektanti dokumentací staveb jsou povinni dbát zachování lesa, navrhnout a zdůvodnit taková řešení, která jsou z hlediska zachování lesa, ochrany životního prostředí a ostatních celospolečenských zájmů nejvhodnější. Jsou povinni provést vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na PUPFL, navrhnout alternativní řešení, způsob následné rekultivace a uspořádání území po dokončení stavby. V případě dotčení PUPFL a pozemků do vzdálenosti 50 m od okraje lesa rozhodne stavební úřad či jiný orgán státní správy jen se souhlasem příslušného orgánu státní správy lesů.

Každý, kdo zamýšlí provést liniovou stavbu, u níž se předpokládá trvalé či dočasné odnětí nebo omezení využívání PUPFL, je povinen před zpracováním podkladů k vydání územního rozhodnutí vyžádat si u orgánu státní správy lesů informace o podmínkách vedení trasy přes dotčené lesní pozemky.

9.6. Podíl lesních pozemků z celkové výměry území

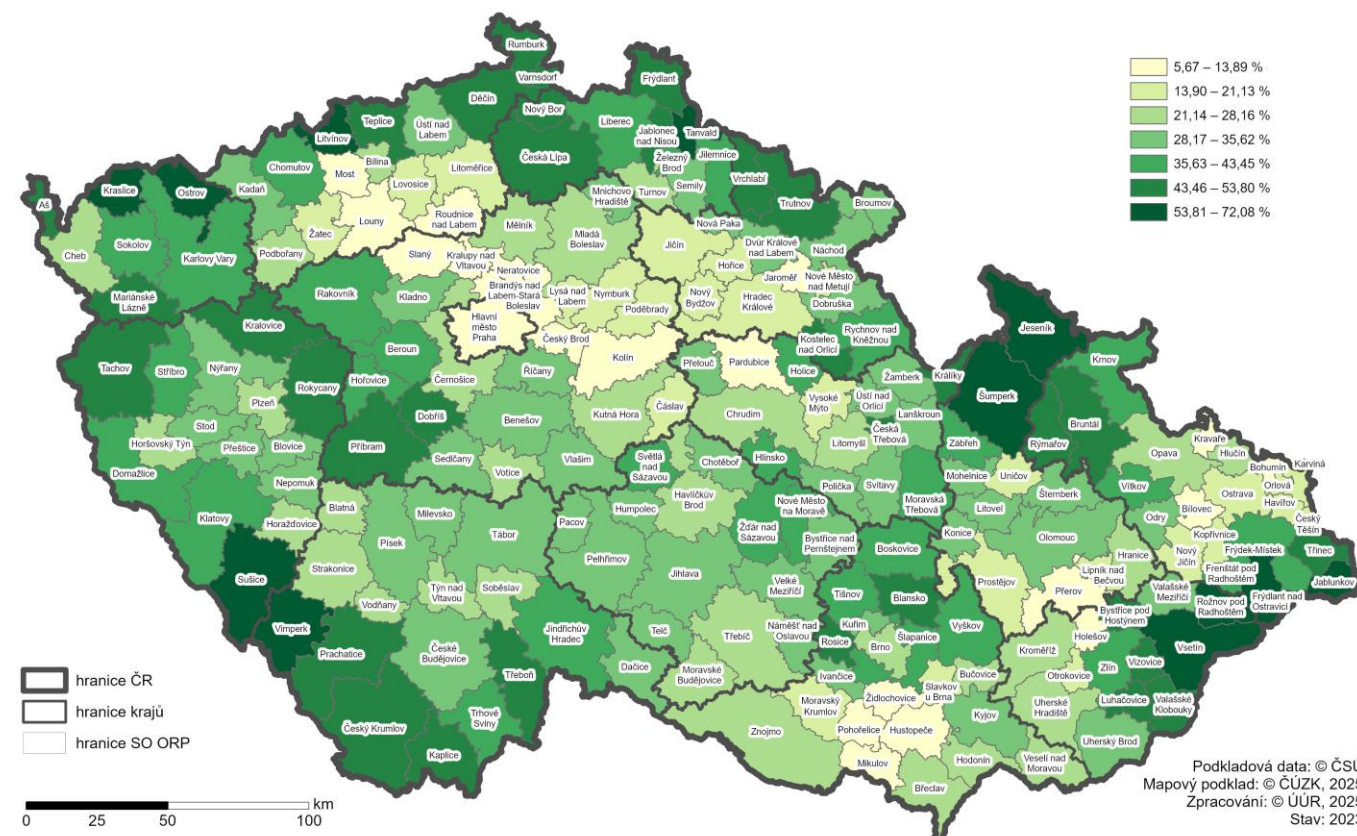
Jak již bylo uvedeno výše, les je cenným krajinným prvkem s vysokou biodiverzitou, který z hlediska ekologické stability patří ke stabilním krajinným prvkům. Obecně tak platí, že čím větší je rozloha lesů, tím lepší je ekologická stabilita daného území. Zalesnění území lépe zachovává své přirozené vlastnosti a funkce a má vysokou schopnost vyrovnávat se s rušivými vlivy a změnami. Lesní krajina je odolná a má vysokou autoregulační schopnost návratu do původního stavu. Lze proto předpokládat, že vyšší podíly lesních pozemků indikují celkově příznivější stav životního prostředí v daném území.

Vysoké podíly lesních pozemků je možné identifikovat zejména v příhraničních horských oblastech, kde je velká koncentrace oblastí se zvláštní územní ochranou (NP, CHKO atd.). Vůbec nejvyšších podílů lesů dosahují SO ORP Tanvald na území Jizerských hor, SO ORP Kraslice v západní části Krušných hor a nedaleké SO ORP Litvínov a Ostrov na úpatí Krušných hor. Dále jsou to také správní obvody na jihovýchodní Moravě (Moravskoslezské Beskydy, Hostýnsko-vsetínská hornatina), především SO ORP Frýdlant nad Ostravicí, Vsetín, Jablunkov a Rožnov pod Radhoštěm. Vysoké podíly lesů mají také správní obvody na území NP Šumava (zejména SO ORP Vimperk a Sušice) a také správní obvody v CHKO Jeseníky (především SO ORP Jeseník a Šumperk).

Naopak nejnižší podíly lesních pozemků je možné identifikovat ve správních obvodech ORP Kralupy nad Vltavou, Židlochovice, Bohumín a Neratovice (všechny méně než 8 %). Velmi nízké podíly mají ale také další SO ORP, které se nachází především v zemědělsky intenzivně využívaných oblastech (Polabí, moravské úvaly).

Velmi nízké podíly lesních pozemků je, ale možné identifikovat také v oblastech hustě zastavěných (např. hlavní město Praha) nebo v oblastech s intenzivní těžbou nerostných surovin, ať už v minulosti či v současnosti (např. SO ORP Most nebo Bohumín).

Obr. 9.9: Podíl lesních pozemků z celkové výměry území v jednotlivých SO ORP – stav k 31. 12. 2023

Zpracoval: Ústav územního rozvoje, 2025.

III. Závěrečný souhrn

Přínosy, problémy a náměty z hlediska územního plánování týkající se zemědělského půdního fondu a pozemků určených k plnění funkcí lesa jsou do značné míry společné s problémy a náměty, které jsou popsány v kapitole 5. Příroda a krajina a kapitole 8. Kvalita životního prostředí. Všechny složky životního prostředí jsou vzájemně funkčně propojeny, a proto je třeba pohlížet na ně komplexně.

Přínosy z hlediska územního plánování

Hlavním přínosem z hlediska územního plánování je zajištění územních podmínek pro zachování a ochranu zemědělského půdního fondu a pozemků určených k plnění funkcí lesa, konkrétně:

- **Zachování produkční schopnosti půdy (úrodnosti)**, neboť půda je zdrojem obživy obyvatelstva a zdrojem základních složek stavebních materiálů a surovin.
- Zachování ekologické stability a biodiverzity lesních pozemků, **zachování a ochrana nejdůležitějších funkcí lesa** (klimatické, hydrické a vodohospodářské, půdoochranné a zdravotní).
- Stanovení regulačních a organizačních opatření v rámci ÚP, která vedou k ochraně půdního fondu a PUPFL. Tato opatření podporuje i **realizace ÚSES**.
- **Snížení vodní a větrné eroze** zaváděním protierozních opatření, která jsou realizována s ohledem na konfiguraci terénu a místní klimatické podmínky, zejména na zemědělské půdě, ale též na lesní půdě.
- **Ochrana před ztrátou půdní organické hmoty**, která představuje klíčový faktor půdní úrodnosti (napomáhá tvorbě dobré půdní struktury, je zdrojem živin a fyziologicky aktivních látek, zlepšuje tepelné, vodní a vzdušné vlastnosti půdy).
- **Ochranu před degradací půdních vlastností**, s čímž souvisejí odtokové poměry v krajině, rizika sucha a povodní apod.

Problémy z hlediska územního plánování

Úbytek ZPF následkem suburbanizace, zpevňováním a zastavováním volných ploch všeobecně patří mezi nejzávažnější problémy z hlediska územního plánování. Děje se tak v největší míře v zázemí velkých měst a projevuje se zejména prorůstáním zástavby do volné krajiny, velkoplošnými zábory půdy a **fragmentací volného území** (vč. záborů a fragmentace zemědělské půdy a lesa). **Špatný stav krajiny a jejího vodního režimu**, který je jednou z hlavních příčin sucha, je způsoben mj. negativním ovlivňováním krajiny a vodního režimu lidskou činností.

Úbytek lesních porostů, zejména pro jejich značné poškození (mj. v důsledku sucha, kůrovcové kalamity, monokulturní skladby porostů, která je náchylná podlehnout nepříznivým vlivům).

Eroze vodní a větrná patří k hlavním faktorům degradace zemědělské, ale i lesní půdy, a tím i k největším problémům krajiny vůbec. Jedná se o odnos organických a minerálních částic (vodou či větrem) a jejich ukládání na jiných místech. Vznikají tak druhotné škody na vodních tocích a plochách, komunikacích, budovách apod. Zároveň dochází ke ztrátám půdní organické hmoty a ztrátám na zemědělské produkci.

Na **vznik vodní eroze** má vliv zejména sklonitost a délka pozemku po spádnicí, dále pak vegetační pokryv (např. přítomnost či nepřítomnost mezí či remízků), vlastnosti půdy a její náchylnost k erozi, přítomnost protierozních opatření a četnost i délka výskytu přívalových srážek nebo sucha. Podstatný vliv má nevhodné hospodaření, použitá agrotechnika a zornění značné části zemědělské půdy, zejména v nepříznivých polohách.

Příčinami **vzniku větrné eroze** jsou zejména nadměrná velikost půdních bloků s jedním druhem plodiny, chybějící větrolamy, aleje, remízky, meze apod., dále pak chybějící vegetační pokryv, vlastnosti půdy a její náchylnost k erozi a četnost výskytu a síla větrů.

Zalesňování nevhodné nebo nekontrolované – přestože je zalesňování vnímáno většinou pozitivně, může mít i negativní dopady. Zalesňování může vést ke ztrátě biodiverzity krajiny, ke ztrátě zemědělské půdy a hospodářské produkce. Často vysazované monokulturní lesy jsou zranitelnější vůči škůdcům a chorobám. Docházet může také ke změně vodního režimu a vysychání půdy. V neposlední řadě může zalesňování vést ke změně vzhledu a zániku otevřené krajiny, čímž je ohrožen krajinný ráz.

Náměty z hlediska územního plánování

Především pro kraje, města a obce, kde se ve větší míře projevují výše uvedené problémy, je nutné pořizovat zásady územního rozvoje a územní plány (pro vybrané nejexponovanější části území i regulační plány či územní studie) se zaměřením zejména na účelné využití a prostorové uspořádání území, účelnou organizaci a regulaci zástavby (vč. účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch), ochranu nezastavěného území, regulaci suburbanizace, ochranu před fragmentací krajiny, ochranu krajinného rázu, biodiverzity, ochranu půdního fondu, lesních pozemků s návazností na ochranu a podporu přirozeného vodního režimu v krajině. Výše uvedené problémy jsou do velké míry vzájemně funkčně provázány, proto je nutné je řešit ve vzájemných souvislostech v návaznosti všech stupňů územně plánovacích dokumentů.

Konkrétně je potřeba dbát zejména na následující opatření:

- **Regulace suburbanizace a souvisejících jevů** s ohledem na zábory úrodných zemědělských půd (popř. PUPFL).
- **Omezení nežádoucí fragmentace krajiny**, například vhodným vymezením zastavitelných ploch ve volné krajině, vhodným umísťováním liniových staveb (dopravní a technické infrastruktury), a tím přispění k protierozní ochraně půdy.
- **Opatření vhodná ke snížení eroze** realizovaná s ohledem na konfiguraci terénu a místní klimatické podmínky zejména na zemědělské půdě a též na lesní půdě. Tato opatření zahrnuje územně plánovací dokumentace návrhem organizace krajiny vč. ÚSES, ideálně v součinnosti s komplexními pozemkovými úpravami (KPÚ).
- **Snížení rozsahu zornění zemědělské půdy** mj. zatravňováním či zalesňováním, zejména silně erozí ohrožených a málo produktivních půd. **Zalesňování** by měly být zejména plochy neproduktivní zemědělské a další půdy. Tato opatření zahrnuje územně plánovací dokumentace návrhem organizace krajiny vč. návrhu pozemků k zalesnění. Při zalesňování je třeba zvážit dopady na biodiverzitu, zachování zemědělské půdy a její produkční schopnosti, krajinný ráz a vodní režim, který může být negativně ovlivněn. Je třeba dbát na druhovou pestrost, vyhýbat se monokulturám a nepůvodním druhům, jež jsou náchylnější k chorobám a škůdcům.
- **Komplexní opatření pro boj se suchem a obnovu a posilování přirozeného vodního režimu v krajině** spočívající v podporování a rozšiřování vodárenských soustav, v rozvoji a modernizaci vodárenské infrastruktury, ve zvýšení retenční a akumulární schopnosti krajiny, v obnově přirozených funkcí vodních toků a niv, v obnově přirozených vodních prvků v krajině, v ochraně zemědělské půdy, v zachování a zvýšení organické hmoty v půdě, ve sledování kvality podzemních a povrchových vod, v podpoře ekologického zemědělství, podpoře provádění komplexních pozemkových úprav, v obnově přirozených vodních prvků v krajině, ve snižování spotřeby vody v průmyslu a v mnohém dalším.

Záměry na provedení změn v území

Vzhledem k povaze problematiky jednotlivých témat této kapitoly, nevyplývají z jejich vyhodnocení konkrétní záměry na provedení změn v území, které by bylo možné přesně definovat a lokalizovat v území. Stanovit lze pouze výše uvedené náměty z hlediska územně plánovací činnosti.

IV. Právní rámec, zákony a vyhlášky

- **Zákon č. 114/1992 Sb.**, o ochraně přírody a krajiny – znění od 1. 7. 2025.
Zákon je v gesci Ministerstva životního prostředí.
- **Zákon č. 283/2021 Sb.**, stavební zákon – znění od 1. 7. 2025.
Zákon je v gesci Ministerstva pro místní rozvoj.
- **Zákon č. 289/1995 Sb.**, o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon) – znění od 1. 7. 2025.
Zákon je v gesci Ministerstva zemědělství.
- **Zákon č. 334/1992 Sb.**, o ochraně zemědělského půdního fondu – znění od 1. 7. 2025.
Zákon je v gesci Ministerstva zemědělství.

- **Vyhláška č. 48/2011 Sb.**, o stanovení tříd ochrany – znění od 1. 1. 2024.
Vyhláška je v gesci Ministerstva životního prostředí.
- **Vyhláška č. 77/1996 Sb.**, o náležitostech žádosti o odnětí nebo omezení a podrobnostech o ochraně pozemků určených k plnění funkcí lesa – znění od 19. 4. 1996.
Vyhláška je v gesci Ministerstva zemědělství.
- **Vyhláška č. 157/2024 Sb.**, o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a jednotném standardu – znění od 1. 7. 2024.
Vyhláška je v gesci Ministerstva pro místní rozvoj.
- **Vyhláška č. 240/2021 Sb.**, o ochraně zemědělské půdy před erozí – znění od 1. 7. 2021.
Vyhláška je v gesci Ministerstva životního prostředí.
- **Vyhláška č. 271/2019 Sb.**, o stanovení postupů k zajištění ochrany zemědělského půdního fondu – znění od 1. 7. 2025.
Vyhláška je v gesci Ministerstva životního prostředí.
- **Vyhláška č. 298/2018 Sb.**, o zpracování oblastních plánů rozvoje lesů a o vymezení hospodářských souborů – znění od 1. 1. 2019.
Vyhláška je v gesci Ministerstva zemědělství.
- **Vyhláška č. 357/2013 Sb.**, o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška) – znění od 1. 1. 2024.
Vyhláška je v gesci ČÚZK (Český úřad zeměměřický a katastrální).
- **Vyhláška č. 364/2023 Sb.**, kterou se mění vyhláška č. 48/2011 Sb., o stanovení tříd ochrany, ve znění vyhlášky č. 150/2013 Sb. – znění od 1. 1. 2024.
Vyhláška je v gesci Ministerstva životního prostředí.

V. Použité zdroje

Strategické a rezortní dokumenty

- **Politika územního rozvoje ČR ve znění Změny č. 8**
Schválena usnesením vlády ze dne 27. srpna 2025 č. 633.
Dokument je v gesci Ministerstva pro místní rozvoj.
- **Státní politika životního prostředí 2030 s výhledem do 2050**
Schválena usnesením vlády ze dne 11. ledna 2021 č. 21.
Dokument je v gesci Ministerstva životního prostředí.
- **Státní program ochrany přírody a krajiny České republiky pro období 2020–2025**
Schválený usnesením vlády ze dne 1. dubna 2020 č. 360.
Dokument je v gesci Ministerstva životního prostředí.

Evropské a mezinárodní dokumenty

- **Evropská úmluva o krajině** (The European Landscape Convention) z roku 2000
- **Evropská charta o půdě** (European Soil Charter) z roku 1972
- **Nová lesní strategie EU do roku 2030** (New EU Forest Strategy for 2030) z roku 2021
- **Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030** (EU Biodiversity Strategy for 2030) z roku 2020

- **Strategie EU pro půdu do roku 2030** (EU Soil Strategy for 2030) z roku 2021
- **Zelená dohoda pro Evropu** (European Green Deal) z roku 2019

Ostatní

- *Agentura ochrany přírody a krajiny [online]. Praha: AOPK, 2025 [cit. 23.09.2025]. Dostupné z URL: <<https://aopk.gov.cz/>>.*
- *Česká informační agentura životního prostředí [online]. Praha: CENIA, 2025 [cit. 23.09.2025]. Dostupné z URL: <<https://cenia.gov.cz/>>.*
- *Český hydrometeorologický ústav – HAMR [online]. Praha: ČHMÚ, 2025 [cit. 24.09.2025]. Dostupné z URL: <<https://hamr.chmi.cz/>>.*
- *Degradace půd [online]. Praha: MZe, 2025 [cit. 23.09.2025]. Dostupné z URL: <<https://mze.gov.cz/public/portal/mze/puda/ochrana-pudy-a-krajiny/degradace-pud>>.*
- *Environment Strategy [online]. Evropská komise [cit. 29.09.2025]. Dostupné z URL: <https://environment.ec.europa.eu/strategy_en>.*
- *Intersucho [online]. 2025 [cit. 23.09.2025]. Dostupné z URL: <<https://www.intersucho.cz/cs/>>.*
- *Ministerstvo zemědělství [online]. Praha: MZe, 2025 [cit. 23.09.2025]. Dostupné z URL: <<https://mze.gov.cz/public/portal/mze/>>.*
- *Ministerstvo životního prostředí [online]. Praha: MŽP, 2025 [cit. 23.09.2025]. Dostupné z URL: <<https://mzp.gov.cz/cz>>.*
- *Monitoring sucha [online]. Praha: ČHMÚ, 2025 [cit. 24.09.2025]. Dostupné z URL: <https://www.chmi.cz/aktualni-situace/sucho#>.*
- *Oblastní plány rozvoje lesů [online]. Národní lesnický institut, 2025 [cit. 29.09.2025]. Dostupné z URL: <<https://nli.gov.cz/portfolio/vystupy-oprl/>>.*
- *Půda v mapách [online]. Praha: VÚMOP, v. v. i., 2025 [cit. 03.10.2025]. Dostupné z URL: <<https://mapy.vumop.cz/mapa.php>>. Upraveno: Ústav územního rozvoje, 2025.*
- *Situační a výhledová zpráva Půda 2024 [online]. Praha: MZe, 2025 [cit. 23.09.2025]. Dostupné z URL: <<https://mze.gov.cz/public/portal/mze/puda/publikace/situační-a-vyhledova-zprava-puda-2024>>.*
- *Státní pozemkový úřad [online]. Praha: SPÚ, 2025 [cit. 23.09.2025]. Dostupné z URL: <<https://www.spucr.cz/>>.*
- *Sucho v krajině [online]. 2025 [cit. 08.07.2025]. Dostupné z URL: <<https://suchovkrajine.cz/>>.*
- *Veřejná databáze ČSÚ [online]. Praha: Český statistický úřad, 2025 [cit. 23.09.2025]. Dostupné z URL: <https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/cs/index.jsf?page=vystup-objekt-parametry&z=T&f=TABULKA&katalog=32327&sp=A&skupId=1309&pvo=RSO07a&c=v173%7E2__RP2024MP12DP31&str=v147>.*
- *<<https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/index.jsf?page=statistiky#katalog=30841>>.*
- *<https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/cs/index.jsf?page=vystup-objekt&z=T&f=TABULKA&katalog=32327&pvo=RSO01&str=v133&evo=v727_!_VUZEMI97-100-65ha_1&c=v4~2__RP2023MP12DP31>.*
- *VLČEK V. a kol. – Půdoznalství. Brno: Mendelova univerzita, 2020. [cit. 10.08.2025]. Dostupné z URL: <https://uapmv.af.mendelu.cz/wcd/w-af-uapmv/doc/pudoznalstvi_2020.pdf>.*
- *Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy [online]. Praha: VUMOP, 2025 [cit. 25.09.2025]. Dostupné z URL: <<https://www.vumop.cz/>>.*
- *Zpráva o stavu lesa a lesního hospodářství 2023 [online]. Praha: MZe, 2024 [cit. 25.09.2025]. Dostupné z URL: <<https://mze.gov.cz/public/portal/mze/publikace/zprava-o-stavu-lesa-a-lesniho-hospodarstvi-cr/zprava-o-stavu-lesa-a-lesniho-hospodarstvi-2023>>.*

VI. Použité zkratky

AOPK	Agentura ochrany přírody a krajiny
BPEJ	bonitovaná půdně ekologická jednotka
ČHMÚ	Český hydrometeorologický ústav
ČR	Česká republika
ČSÚ	Český statistický úřad
EU	Evropská unie
CHKO	chráněná krajinná oblast
KRNAP	Krkonošský národní park
MZe	Ministerstvo zemědělství
MŽP	Ministerstvo životního prostředí
NP	národní park
NPR	národní přírodní rezervace
PLO	přírodní lesní oblasti
PUPFL	pozemky určené k plnění funkcí lesa
SO ORP	správní obvod obce s rozšířenou působností
ÚAP	územně analytické podklady
ÚHÚL	Ústav pro hospodářskou úpravu lesů
ÚP	územní plán
ÚPD	územně plánovací dokumentace
ÚR	územní rozhodnutí
ÚSES	územní systém ekologické stability
ÚÚR	Ústav územního rozvoje
VÚMOP	Výzkumný ústav monitoringu a ochrany půdy
ZPF	zemědělský půdní fond
ZÚR	zásady územního rozvoje

VII. Seznam grafických listů kapitoly 9

- 9.1 I. a II. třída ochrany zemědělského půdního fondu
- 9.2 Pozemky určené k plnění funkcí lesa

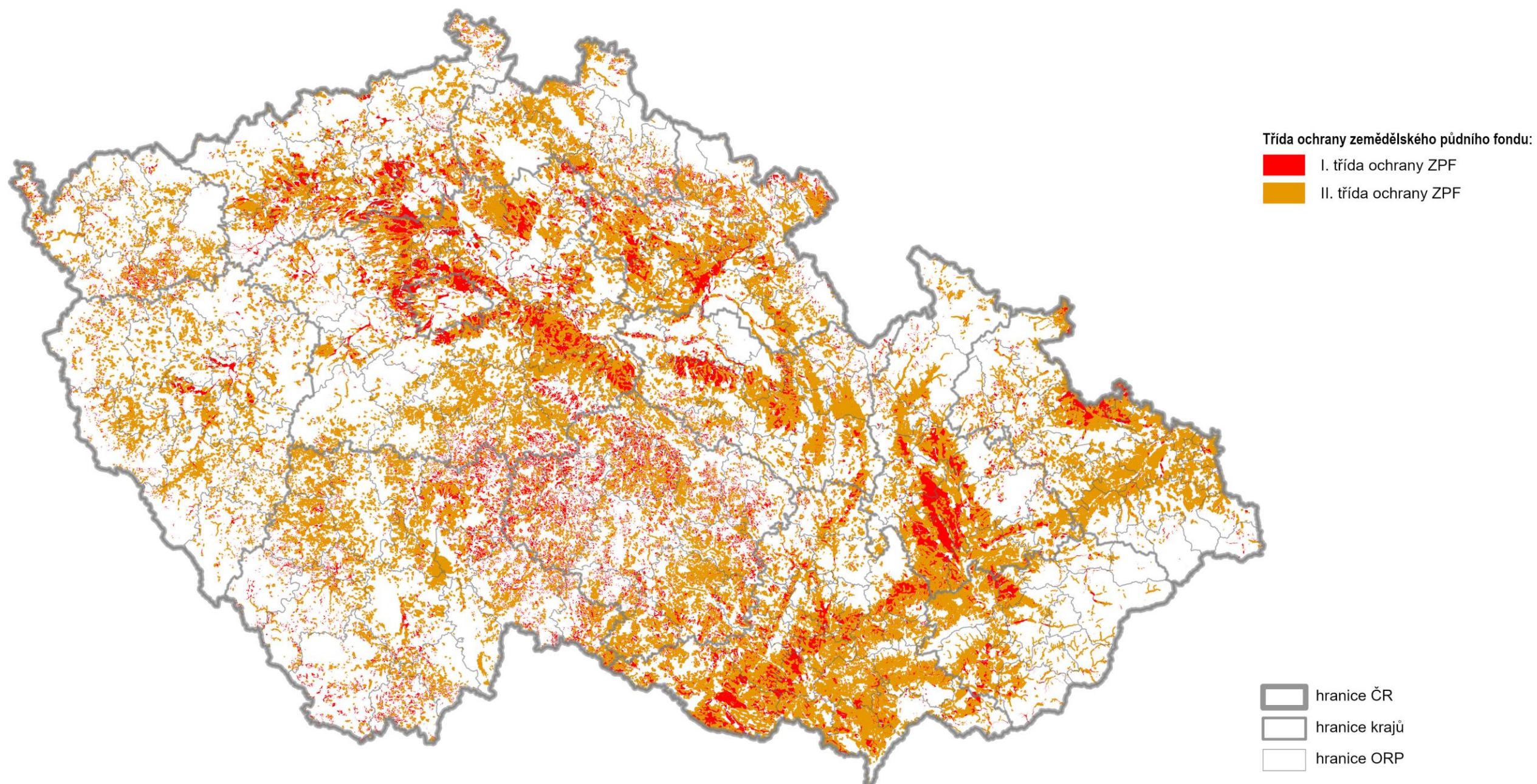
Příloha 1: Vývoj katastrální výměry jednotlivých druhů pozemků v České republice v letech 1995–2024 (vždy k 31. 12.)

Rok	Celková výměra (ha)	Zemědělská půda (ha)							Nezemědělská půda (ha)				
		Celkem	z toho					Celkem	z toho				
			Orná půda	Chmelnice	Vinice	Zahrada	Ovocný sad		Trvalý travní porost	Lesní pozemek	Vodní plocha	Zastavěná plocha a nádvoří	Ostatní plocha
1995	7 886 620	4 279 823	3 142 642	11 425	15 632	158 698	50 091	901 335	3 606 799	2 630 129	159 111	129 294	688 265
1996	7 886 687	4 279 391	3 098 187	11 394	15 629	158 891	49 948	945 343	3 607 295	2 630 993	159 339	129 513	687 450
1997	7 886 569	4 279 714	3 090 610	11 366	15 504	159 315	49 649	953 269	3 606 855	2 631 803	159 391	129 620	686 040
1998	7 885 988	4 284 302	3 100 566	11 328	15 507	160 165	49 405	947 332	3 601 686	2 633 819	158 969	130 102	678 795
1999	7 886 410	4 282 446	3 095 960	11 268	15 494	160 329	49 196	950 199	3 603 964	2 634 470	159 213	130 281	680 000
2000	7 886 525	4 279 876	3 082 383	11 232	15 574	160 609	49 008	961 070	3 606 649	2 637 289	159 349	130 522	679 489
2001	7 886 494	4 277 435	3 075 178	11 236	15 626	160 710	48 803	965 882	3 609 059	2 638 917	159 549	130 666	679 927
2002	7 886 755	4 272 801	3 068 239	11 105	15 902	160 910	48 373	968 272	3 613 954	2 643 058	159 897	130 587	680 412
2003	7 886 680	4 269 218	3 062 009	11 063	16 740	161 186	47 593	970 627	3 617 462	2 644 168	160 149	130 610	682 535
2004	7 886 838	4 264 573	3 054 654	11 045	18 278	161 548	47 300	971 748	3 622 265	2 645 737	160 501	130 307	685 720
2005	7 886 710	4 259 481	3 047 250	10 967	18 671	161 811	46 992	973 791	3 627 229	2 647 416	160 937	130 077	688 799
2006	7 886 702	4 254 406	3 039 669	10 844	18 907	162 035	46 726	976 225	3 632 296	2 649 147	161 420	130 195	691 533
2007	7 886 668	4 249 179	3 032 448	10 767	19 116	162 322	46 538	977 989	3 637 488	2 651 209	162 123	130 573	693 582
2008	7 886 519	4 244 086	3 025 598	10 763	19 131	162 643	46 232	979 719	3 642 433	2 653 033	162 501	130 933	695 963
2009	7 886 492	4 238 975	3 016 858	10 661	19 292	162 877	46 511	982 776	3 647 517	2 655 212	162 787	131 127	698 391
2010	7 886 537	4 233 501	3 008 090	10 552	19 434	163 010	46 556	985 859	3 653 037	2 657 376	163 144	131 366	701 151
2011	7 886 598	4 229 167	3 000 390	10 454	19 489	163 152	46 390	989 293	3 657 431	2 659 837	163 421	131 691	702 482
2012	7 886 619	4 224 389	2 993 236	10 355	19 562	163 320	46 393	991 523	3 662 230	2 661 889	163 965	131 800	704 577
2013	7 886 707	4 219 867	2 985 792	10 312	19 652	163 476	46 172	994 461	3 666 840	2 663 731	164 377	132 090	706 642
2014	7 886 779	4 215 621	2 978 989	10 276	19 611	163 601	45 920	997 225	3 671 158	2 666 376	164 835	132 192	707 755
2015	7 886 973	4 211 935	2 971 957	10 149	19 811	163 785	45 613	1 000 620	3 675 038	2 668 392	165 485	132 119	709 042
2016	7 887 041	4 208 374	2 965 606	10 127	19 835	164 024	45 390	1 003 393	3 678 666	2 669 850	165 876	132 217	710 724
2017	7 887 027	4 205 288	2 958 603	10 066	20 008	164 815	45 245	1 006 552	3 681 739	2 671 659	166 253	132 333	711 494
2018	7 887 101	4 203 726	2 951 395	9 899	20 001	166 350	44 986	1 011 095	3 683 375	2 673 392	166 526	132 463	710 995
2019	7 887 004	4 202 112	2 940 927	9 827	20 141	169 286	44 376	1 017 555	3 684 891	2 675 670	166 754	132 867	709 600
2020	7 887 101	4 200 204	2 931 713	9 548	20 179	172 056	44 022	1 022 686	3 686 898	2 677 329	167 248	133 277	709 044
2021	7 887 104	4 198 728	2 921 945	9 100	20 190	175 346	43 560	1 028 587	3 688 376	2 678 804	168 421	133 898	707 253
2022	7 887 147	4 196 624	2 910 699	8 843	20 307	178 877	43 041	1 034 857	3 690 523	2 680 372	169 974	134 519	705 657
2023	7 887 143	4 194 176	2 900 705	8 698	20 555	182 635	42 424	1 039 160	3 692 967	2 681 764	170 412	135 366	705 425
2024	7 887 142	4 191 796	2 890 235	8 582	20 766	186 863	41 965	1 043 385	3 695 346	2 683 138	171 588	136 029	704 590

https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/cs/index.jsf?page=vystup-objekt-parametry&z=T&f=TABULKA&katalog=32327&sp=A&skupId=1309&pvo=RSO07a&c=v173%7E2__RP2024MP12DP31&str=v147.
Upraveno: Ústav územního rozvoje, 2025.

I. a II. třída ochrany zemědělského půdního fondu

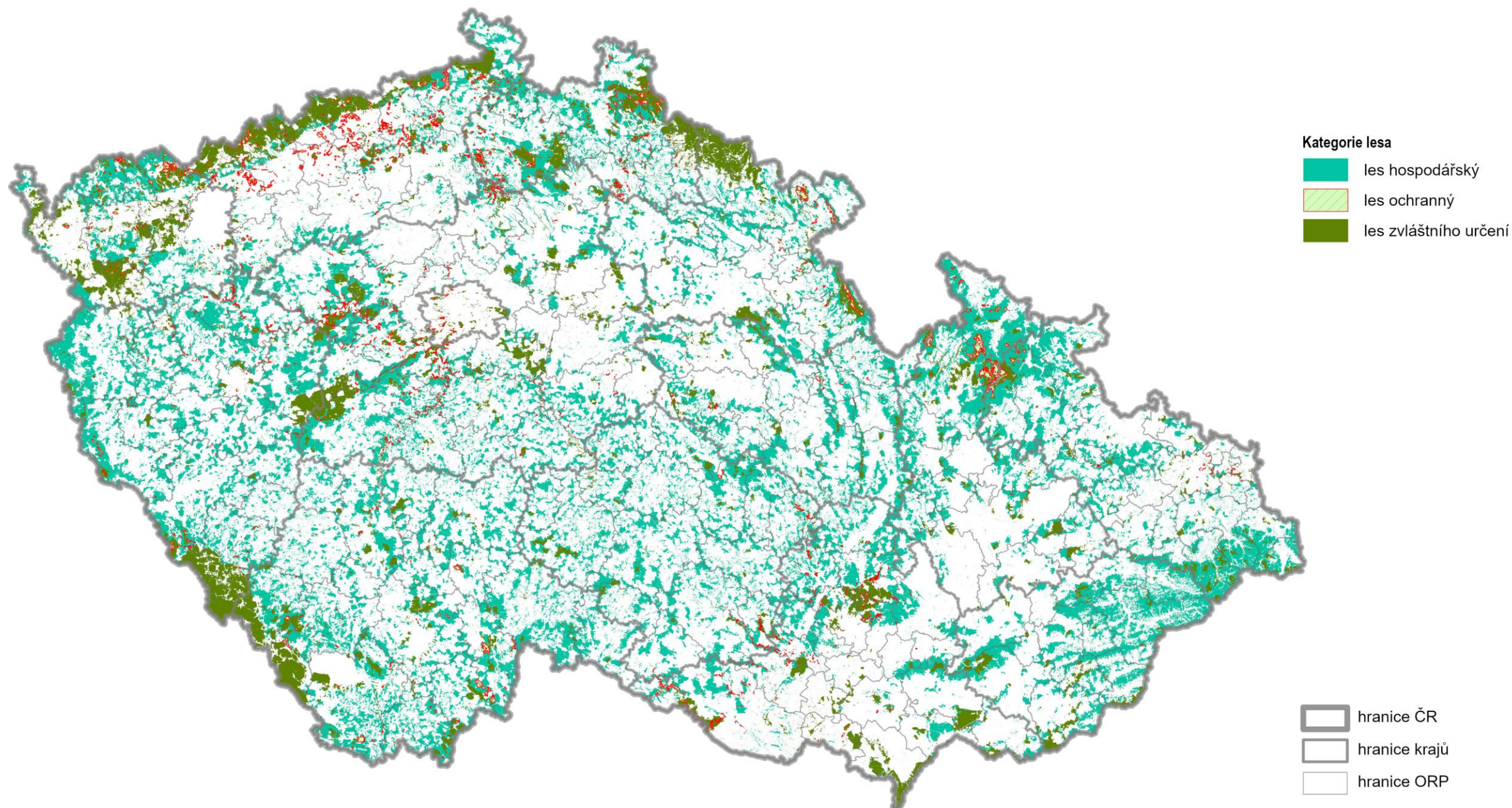
Územně analytické podklady České republiky

Grafický list č. 9.1

Podkladová data: © SPÚ
Mapový podklad: © ČÚZK, 2025
Zpracování: © ÚÚR, 2025
Stav: 2023

Pozemky určené k plnění funkcí lesa

0 25 50 100 km

Územně analytické podklady České republiky

Grafický list č. 9.2

Podkladová data: © ÚHUL
Mapový podklad: © ČÚZK, 2025
Zpracování: © ÚÚR, 2025
Stav: 2023